

INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ

OBČASNÍK Sdružení pohřebnictví v ČR

6 / 2013 r. XVI.

OBSAH:

Z činnosti SP v ČR, novinky	str. 1-2
Legislativa	str. 3-6
Ochránce	str. 7-8
Představení člena č. 272	str. 9-10
Z tisku...	str. 11-13
Kamenictví Kopal	str. 14-16
Střípky...	str. 17
Lidská duše	str. 18-19
Tip na výlet – Švédský hřbitov	str. 20-21
Poradce, dopis, tisková zpráva	str. 22-24

Z ČINNOSTI SP V ČR

PŘÍPRAVA VALNÉ HROMADY SP V ČR

Valná hromada a Kontraktační trhy se uskuteční v sobotu, 29. března 2014 na četná přání členů opět v Hotelu Skalský dvůr v Lísku, předpokládaný začátek Kontraktačních trhů je v 8:30 hod. a začátek valné hromady od 10.00 hod. Předcházet jí bude Společenský večer (pátek, 28. března) od cca 18.30 hod.

PŘEMĚNA SP Z OBČANSKÉHO SDRUŽENÍ NA „ZAPSANÝ SPOLEK“

Dle nového občanského zákoníku (dále NOZ), který bude platit od 1. 1. 2014, musí naše sdružení přijmout určité změny ve stanovách a v názvu tak, aby vyhovělo požadavkům NOZ. Jsou to sice jen kosmetické změny a

máme na ně ze zákona 3 roky, ale vzhledem k tomu, že Valná hromada proběhne až koncem března, bude se sekretariát, ve spolupráci se členy s právním vzděláním, snažit připravit všechny změny tak, abychom mohli v březnu všechny změny uskutečnit.

FACEBOOK

Někteří z vás již zaregistrovali, že naše sdružení má své facebookové stránky. V době nových technologií a sociálních sítí je to dobrý nástroj, jak dát o našem sdružení vědět i mezi laiky. Sekretariát tyto stránky využívá k odkazům na zajímavé články z oboru – tzv. monitoring tisku. Využíváte-li tedy Facebook, ať už firemní nebo soukromý, a máte zájem se přidat, ozvěte se.

ČLÁNEK Z OBORU V PŘÍLOZE LIDOVÝCH NOVIN

vyšel v polovině září. Pro ty, kteří jej nečetli, je zveřejněn na skrytých webových stránkách SP (odkaz přes Aktuality). Hodnocení necháme na Vás, vedení SP ho na posledním jednání zhodnotilo a pověřilo sekretariát k napsání dopisu, kde byl šéfredaktor upozorněn na chyby, nesrovnalosti a hlavně hanlivé vyznění článku a zároveň byla nabídnuta odborná spolupráce. Dopis zasláný šéfredaktorovi je zveřejněn na str. 23 tohoto IZ.

OMEZENÍ PROVOZU KANCELÁŘE SEKRETARIÁTU SP

Od 11. listopadu bude na měsíc omezen provoz kanceláře z důvodu výměny oken v budově firmy Concordie, kde máme kancelář pronajatou. Žádáme všechny členy, aby využívali ke kontaktu se sekretariátem mobilní telefon 605 270 642, případně e-mail.

ODPOVĚDNÝ ZÁSTUPCE

Na sekretariát se za poslední rok obrátilo několik osob, které žádaly sekretariát o „TIP NA ODPOVĚDNÉHO ZÁSTUPCE“ pro koncesi provozování PS nebo krematoria.

K možnosti provozovat pohřební službu nebo krematorium stanovil zákon 256/2001 Sb. o pohřebnictví podmínky, bez jejichž splnění nemůže Živnostenský úřad vydat příslušnou koncesi. Nesplňuje-li sám majitel firmy nebo vedoucí pracovník předepsanou praxi nebo vzdělání, musí k provozování koncese odpovědného zástupce najít. Ten je pak plně zodpovědný za činnost firmy, přičemž může být ještě u této firmy i v pracovním poměru.

*Protože hledání odpovědného zástupce v regionu firmy bývá obtížné, zaměřují se firmy i na vzdálenější kraje. Každý před přijetím závazků plynoucích z titulu odpovědného zástupce by měl dobře zvážit možná rizika u této funkce, záruky žadatele a důvody vedoucí ke vzniku nové firmy. V neposlední řadě by měl být zodpovědně zvážen důsledek dopro-
vážející vkročení nového subjektu do stávajícího trhu. Více v dalším IZ.*

(sekretariát)

Informace SPŽ

k pohřbům majitelů karet „Společnosti přátel žehů“.

Na základě dotazů z PS k rozhodování o proplácení úhrad za pohřby plátců SPŽ jsme si vyžádali stanovisko SPŽ k postupu při předložení kartičky SPŽ pozůstalými pohřební službě před sjednáním pohřbu.

V praxi mohou nastat dva případy:

2. číslo kartičky zesnulého člena SPŽ je čtyřmístné.

Tito členové uzavřeli s SPŽ tzv. „obstaravatelskou smlouvu“, na jejímž základě se SPŽ zavázalo obstarat pohřbení. Ne tedy, jak je někdy mylně chápáno proplatit náklady za pohřeb, ale pohřeb provést prostřednictvím smluvního partnera. Z uvedeného důvodu musí pracovník pohřební služby před sjednáním pohřbu kontaktovat SPŽ, která si při odsouhlasení podmínek může u vás / jako smluvního partnera/ objednat služby odpovídající „obstaravatelské smlouvě“. V žádném případě po sjednání pohřbu bez vědomí a souhlasu SPŽ toto nemůže hradit ani částečné náklady pohřbu.

3. číslo kartičky zesnulého je minimálně šestimístné.

Jedná se o smlouvy uzavřené na základě pojistné smlouvy, kdy Česká pojišťovna hradí část nákladů na pohřeb dle smluvních podmínek.

V těchto případech pozůstalí mohou žádat úhradu nákladů na základě vystavené faktury za pohřeb provedený pohřební službou.

Sekretariát SPŽ Praha Vám vždy ochotně poradí, pouze žádají o respektování návštěvního dne, kterým je středa od 8 do 18 hod. Kontakt na SPŽ: tel: 222 315 868

Veletrh DEVOTA Ried - hodnocení

Měsíc září je každým druhým rokem měsícem veletrhu pohřebnictví DEVOTA v rakouském Riedu.

Letos, tak jak se stalo u nás v Setoře dobrou tradicí, jsme se již po osmé veletrhu účastnili, a to jako jediní vystavovatelé z České republiky.

Výstava se konala od 27. 9. do 29. 9. 2013 a bylo možno shlédnout mnoho zajímavého ze současných trendů oboru pohřebnictví celé střední Evropy. Výstavy se zúčastnilo 95 vystavovatelů z 10 zemí Evropy (Německo, Rakousko, Itálie, Francie, Nizozemí, aj.) a v průběhu tří dnů ji shlédlo přes 2500 návštěvníků. Na výstavě se mimo výrobců rakví prezentovali i dodavatelé z oblasti přestaveb pohřebních vozidel, vybavení obřadních síní, dodavatelé krematorií, hřbitovní techniky, prodejci urn, pohřebního příslušenství a mnozí další.

V naší expozici jsme představili to nejzajímavější z kolekce rakví určené nejen pro německy mluvící regiony Evropy - rakve ve škále nových barevných kombinací a zajímavých tvarů.

Velmi nás potěšilo, že jsme v celkových 457 návštěvníků! nejen zájemci z řad našich státních Německa a Rakouska, ale též včetně naší konkurence. Je však naopak chce udávat oboru nový

našem stánku letos přivítali neuvěřitelně. Na naší expozici se přišli podívat vajíčkách i potenciálních zákazníků z významných obchodních partnerů z Čech, kteří, že české pohřebnictví nespí a směr.

Děkujeme za vaši návštěvu a podporu - PS Nostalgie Brno, PS Otrokovice, PS Alya Karlovy Vary, PS Vyškov, PS Pavel Cajzl Brno a dalším.

..... a tak, „ahoj DEVOTO a nashledanou v roce 2015 !!!!“

Legislativa

Občanským sdružením odtroubilo. Nový občanský zákoník zavádí spolky

Dagmar Kučerová

Nový občanský zákoník zasáhne do fungování občanských sdružení (Sdružení pohřebnictví je Občanským sdružením) Jedná se o řadu nejrozličnějších zájmových spolků, které se vyskytují i v těch nejmenších obcích. Například myslivecké spolky, rybáři, včelaři, sdružení pro poskytování sociálních a vzdělávacích služeb, sportovní kluby a jiné. Od nového roku získají právní subjektivitu a stanou se z nich „spolky“. Zákon, který dosavadní občanská sdružení upravuje, tedy zákon o sdružování občanů, k 31. prosinci 2013 zanikne. Co je nové?

Spolek vznikne dle nového občanského zákoníku automaticky

Nový občanský zákoník již pojem občanské sdružení nezná. Najdeme zde v § 214 definici spolku, kde se píše, že *alespoň tři osoby vedené společným zájmem mohou založit k jeho naplňování spolek jako samosprávný a dobrovolný svazek členů a spolčovat se v něm*. Tedy v podstatě obdobná definice dosavadního občanského sdružení. V současné době již vniklá a fungující občanská sdružení budou transformována do spolků. A to na základě ustanovení § 3045 odst. 1 nového občanského zákoníku, které říká, že *sdružení podle zákona o sdružování občanů se považují za spolky podle tohoto zákona*. Jednoduše řešeno, ke změně dochází automaticky ze zákona, není nutné se znovu registrovat či přeregistrovat, jak o tom zpočátku informovala některá média.

Dosavadní občanská sdružení, nově spolky, čeká po novém roce řada povinností.

Aktuálně vede registr občanských sdružení ministerstvo vnitra. A nejedná se o nikterak strohý seznam, momentálně je zde registrováno cca 94 tisíc občanských sdružení. V souladu s nově schváleným zákonem o veřejných rejstřících ale bude od nového roku k vedení rejstříku spolků pověřen příslušný krajský soud podle sídla spolku. Na příslušný krajský (rejstříkový) soud přejde již existující registr občanských sdružení spolu s veškerými v něm obsaženými daty. Data budou mezi ministerstvem vnitra a příslušnými rejstříkovými soudy předána bez potřeby účasti jednotlivých sdružení.

Změně názvu se sdružení nevyhnou

Co však občanská sdružení nemine, je **změna názvu**. Právní forma musí být dle nového občanského zákoníku uvedena v názvu spolku. A to **nejpozději do dvou let** ode dne nabytí účinnosti nového předpisu. Odbor legislativy, informací a poradenství Hospodářské komory ČR vypracoval pro stávající občanská sdružení dokument, kde uvádí příklad správného označení spolku od roku 2014: Dosavadní název – občanské sdružení „Život dětem“ se změní na „Život dětem, zapsaný spolek“, nebo „Život dětem, z.s.“. Tuto změnu musí sdružení provést ve stanovách a dalších vnitřních dokumentech a následně je zaslat rejstříkovému soudu k zápisu změny názvu do registru spolků (opět ve lhůtě dvouleté). U našeho sdružení to znamená změna názvu na Sdružení pohřebnictví v ČR, z.s.

Název spolku se musí výrazně lišit od názvu jiné právnické osoby, která již vyvíjí činnost na území České republiky. To může být pro řadu spolků např. se shodným názvem obcí další nemalou komplikací. Budou nuceny svůj název zcela změnit nebo alespoň poupravit.

V dosavadním registru vedeném u ministerstva vnitra se uvádí pouze údaje o názvu, datu vzniku, identifikačním čísle a sídle. Nově se na spolky nahlíží stejně jako na jiné právnické osoby, tedy se budou zveřejňovat i stejné údaje. V souladu s § 120 nového občanského zákoníku ve spojení s § 25 zákona o veřejných rejstřících se jedná o sídlo, statutární orgán, jméno a osobní údaje každého člena, způsob jednání za spolek, účel spolku, rozsah jeho vedlejší hospodářské činnosti a další. Tyto údaje budou muset samy spolky do rejstříku **doplnit do tří let** ode dne nabytí účinnosti nového občanského zákoníku, tedy nejpozději do roku 2016.

Musí se změnit i interní předpisy

Dále odborníci z hospodářské komory doporučují uvést dle § 3041 nového občanského zákoníku do souladu s donucujícími (kogentními) ustanoveními **interní (vnitřní) předpisy spolku**. A to **nejpozději do tří let** od nabytí účinnosti nového občanského zákoníku. Ve stanovách spolku musí být uveden jeho statutární orgán a práva a povinnosti členů vůči spolku (orgány spolků jsou statutární orgán a nejvyšší orgán, tyto orgány mohou splývat v jeden). Jestliže stanovy nestanoví jinak, je nejvyšším orgánem členská schůze. Dalšími z kogentních ustanovení jsou ta upravující členství, nebo organizaci zasedání orgánů, předně členské schůze, kdy tu svolává statutární orgán sám, nebo na popud alespoň třetiny členů. Jiná úprava není možná a stanovy se v tomto musí novému občanskému zákoníku přizpůsobit. V nové právní úpravě existují také případy, kdy pouze stanovy mohou upravit vnitřní organizaci spolku odlišně od zákona. Kupříkladu funkční období členů orgánů podle § 246 nového občanského zákoníku (nemusí být vždy jen pětileté). Změn, které se musí promítnout do vnitřních předpisů spolků, je mnoho, ovšem zde záleží výhradně na vnitřních předpisech jednotlivých spolků, především na jejich rozsahu a podrobnosti.

Občanským sdružením by rozhodně nemělo uniknout pravidlo, které říká, že pokud jsou vnitřní dokumenty v rozporu s donucujícími (kogentními) ustanoveními nového občanského zákoníku, pozbývají účinnosti již ode dne 1. ledna 2014. Jestliže je například stanoveno, že *předseda sdružení svolá schůzi členů, pokud jej o to požádá alespoň polovina všech členů sdružení*, pozbuje takové ustanovení stanov účinnosti a namísto něj se použije ustanovení nového zákona, tedy že statutární orgán svolá členskou schůzi na podnět alespoň třetiny členů. Jednoduše řešeno, zákon sice dává spolkům tříletou lhůtu na úpravu vnitřních dokumentů, sám ale automaticky zruší sporná ustanovení. Proto by měly spolky věnovat nové úpravě dostatečnou pozornost a s předstihem prověřit všechny dokumenty a interní předpisy, zda náhodou neodporují novým předpisům. V extrémním případě by mohlo dojít až k zrušení spolku.

Mezi kogentní ustanovení nového občanského zákoníku patří například ustanovení týkající se dobrovolnosti účasti na spolku (§ 215 odst. 1), minimálního počtu členů (§ 214), účelu spolku (§ 217), povinností péče řádného hospodáře (§ 159), zákazu diskriminace (§ 212) a další.

Dagmar Kučerová

Sdružení fyzických osob bez právní subjektivity od roku 2014

Podnikáte ve sdružení fyzických osob? Nový občanský zákoník pojem sdružení nezná. Čtete, jak to bude dále s tímto typem podnikání a co vše se mění.

Podnikání v rámci sdružení fyzických osob bez právní subjektivity je v současné praxi poměrně časté. Nový občanský zákoník, který nabývá účinnosti od roku 2014, již tento pojem nezná. Neznamená to ale konec podnikání ve sdružení. Mění se jen podmínky.

Sdružení fyzických osob versus společnost

Nový občanský zákoník, tj. zákon č. 89/2012 Sb., přejmenovává dosavadní sdružení bez právní subjektivity (v současné době upravené v ustanovení § 829 a násl. občanského zákoníku) na společnost. V novém zákoně se o společnosti hovoří v § 2716 a následujících. Zde se píše, že *zaváže-li se smlouvou několik osob sdružit jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci, vzniká společnost*. Nový občanský zákoník následně popisuje založení společnosti, správu společnosti, práva a povinnosti společníků navzájem, nebo při jednání s třetími osobami a samozřejmě možnost zániku společnosti.

Společenská smlouva a vklad do společnosti

Písemnou formu smlouvy o podnikání ve sdružení osob bez právní subjektivity **nevyžaduje** dosavadní občanský zákoník a nebude ji vyžadovat v rámci podnikání ve společnosti ani nový občanský zákoník. Ovšem, jestliže budou společníci vkládat do společnosti majetek, je nutný **podepsaný soupis vkladů**. Může se jednat o movitý i nemovitý majetek, peněžní prostředky, ale v souladu s paragrafem 2718 může společník do společnosti dokonce vložit i veškeré své jmění (jde o jmění, které vlastnil v době účinnosti smlouvy). Pokud se společník zaváže přispět společnému účelu jen činností, má právo na podíl na zisku a právo užívat věci vložené do společnosti, ale nestává se tím spoluvlastníkem. V případě, kdy se pouze ujedná, co má být do společnosti vloženo, přispěje každý ze společníků rovným dílem.

Obdobně je zde popisováno **určení poměru podílu na majetku**. Jestliže smlouva neurčuje poměr podílu na majetku nabytém za trvání společnosti, na zisku a na ztrátě společnosti, jsou podíly společníků stejné.

Práva a povinnosti společníků navzájem

Sdružení fyzických osob bez právní subjektivity se od roku 2014 mění na společnost.

Stejně jako dosud se o dosažení společného účelu společníci přičiňují osobně a stejnou měrou. Nemohou samozřejmě členství ve společnosti zřídit ani postoupit jiné osobě. Ovšem nový občanský zákoník rozšiřuje úpravu zákazu **konkurenčního jednání společníků**. Společník nesmí bez souhlasu ostatních společníků činit nic, co má vzhledem ke společnému účelu konkurenční povahu. Pokud tak přesto bude jednat, mohou se společníci domáhat u soudu zdržení se takového jednání, prohlášení jeho jednání za jednání společnosti, vydání získané odměny, případně náhrady způsobené škody.

O záležitostech společnosti rozhoduje většina hlasů, přitom každý společník má jeden hlas (nebude již vyžadováno jednomyslné rozhodování o všech záležitostech). Výjimkou je rozhodování o změně společenské smlouvy. Její změna musí být přijata jednomyslně.

Správa a kontrola společnosti

Správu společnosti si mohou společníci libovolně rozdělit. Může ji vykonávat určený společník nebo více společníků, případně třetí osoba.

Paragraf 2730 nového občanského zákoníku pamatuje i na situaci, kdy si správu nerozdělí. Potom jedná v běžných záležitostech každý společník samostatně.

Správce společnosti vede řádně **účty a přehled o majetku**. Ostatním společníkům podává pravidelně (nejméně jednou za rok) vyúčtování majetku, včetně příjmů a výdajů, zisku či ztráty.

Společníci, kteří nejsou pověřeni správou společnosti, nemohou nakládat se společným majetkem, ale jsou oprávněni kontrolovat stav společnosti. Mohou si vyžádat účetní záznamy a jiné doklady, ale nesmí to být na úkor chodu společnosti ani práv kontroly ostatních společníků. Kontrola je namístě. V případě, že by se společnost zadlužila, zodpovídají společníci věřitelům společně a nerozdílně.

Zánik společnosti a dědicové společníků

Ze společnosti **může společník vystoupit**, nesmí to však být v době pro společnost nevhodné, nebo tím způsobit újmu ostatním. To však neplatí pro vážné důvody. Naopak může být společník ze společnosti i vyloučen, a to pokud:

- poruší povinnosti ze smlouvy podstatným způsobem,
- bylo o jeho majetku zahájeno insolvenční řízení na jeho návrh,
- přistoupil k návrhu na zahájení insolvenčního řízení, ve kterém se řeší jeho úpadek nebo hrozící úpadek,
- bylo o úpadku společníka rozhodnuto.

Společníkovi musí po zániku členství společnost vyúčtovat a vydat vše, co mu ke dni zániku členství náleží. Podíl na majetku se mu vyplácí v penězích.

Nový občanský zákoník řeší i **práva dědiců** po smrti společníka. Dědic se nestává automaticky společníkem, má právo na vypořádací podíl na společnosti. Společenská smlouva ale může stanovit, že případný dědic vstoupí do společnosti namísto zůstavitele.

Všechny právní normy od roku 1993, pravidelně aktualizované, ve všech dostupných znění. Porovnejte předchozí znění s aktuálním, zkoumejte budoucí znění. Hleďte v textu zákona konkrétní a vyznačené změny.

Společnost zaniká dohodou společníků, splněním podmínek ujednaných ve společenské smlouvě, případně dobou, na kterou byla smlouva ujednána.

Je nutné po novém roce měnit společenskou smlouvu?

Ustanovení o společnosti v novém občanském zákoníku nahrazují dosavadní smlouvu o sdružení v občanském zákoníku. Protože se jedná o smlouvu, uplatní se přechodné ustanovení § 3028 odst. 3 nového občanského zákoníku, podle kterého se právní poměry, vzniklé před účinností nového občanského zákoníku, řídí dosavadními právními předpisy. Pokud tedy strany uzavřely smlouvu o sdružení podle stávajícího občanského zákoníku, mohou se touto smlouvou řídit i nadále beze změn. Není proto třeba smlouvu o sdružení

měnit ani vytvářet novou, vysvětluje Dušan Sedláček. Dodává, že z pohledu srovnání obou právních úprav (smlouvy o sdružení a společnosti) je nová právní úprava společnosti širší a flexibilnější než dosavadní smlouva o sdružení. Takže vše, co strany měly upraveno ve smlouvě o sdružení, je možné sjednat i ve společenské smlouvě podle právní úpravy společnosti (navíc právní úprava společnosti umožňuje větší flexibilitu a řeší některé situace, které dosavadní právní úprava výslovně neřešila, např. uvedené vypořádání s dědici při úmrtí některého společníka a další).

Dagmar Kučerová

Stanovisko MMR

Údržba a opravy hřbitovných zdí

17.10.2013

Vzhledem k narůstajícímu počtu dotazů ze strany obcí ve věci údržby a opravy hřbitovných zdí Ministerstvo pro místní rozvoj ČR informuje: Společným aktem Státního úřadu pro věci církevní a Ministerstva místního hospodářství (č.j. 11-061/11-29/4-1956) ze dne 29. dubna 1956 byla dnem 1. ledna 1957 převedena konfesní pohřebiště do správy býv. národních výborů dnes obecních úřadů.

S přihlédnutím k nařízení Ministerstva zdravotnictví č. 8/1955 Sb. o pohřebnictví (předchůdce nynějšího zákona č. 256/2001 Sb. o pohřebnictví a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů) vydalo býv. Ministerstvo místního hospodářství a Státní úřad pro věci církevní v dohodě s ministerstvy financí a zdravotnictví pokyny, kterými se tento převod řeší a naplňuje.

V čl. I bodě 4 citovaného pokynu je uvedeno: "Vlastnické právo dosavadních vlastníků pohřebiště zůstává nezměněno, avšak péče o udržování pohřebiště dnem převzetí přechází do správy místního národního výboru".

Z výše uvedeného vyplývá i nyní pro obce, že celé pohřebiště, které obec spravuje, musí řádně udržovat a tedy i opravovat, včetně zdí kolem něj.

Pokud si církev příslušné pohřebiště nepřevzala zpět, není oprávněna nijak do běhu oprav zasahovat. Stejně tak obec není oprávněna v této souvislosti cokoli po církvi požadovat.

www.mmr.cz

Zaměstnavatelé musí od roku 2014 posílat vybrané tiskopisy ve formátu XML

Podnikatelé, kteří mají alespoň jednoho pracovníka, by se již měli připravovat na elektronickou komunikaci s ČSSZ. Od příštího roku je totiž čeká povinnost.

Zatímco osobám samostatně výdělečně činným (OSVČ) bez zaměstnanců byla povinnost podávat přehledy v elektronické podobě odložena, zaměstnavatelé by se již na elektronickou komunikaci měli připravovat. Od prvního ledna příštího roku totiž musí předepsaných 5 tiskopisů podávat elektronicky, a to v daném formátu. Tato povinnost se týká všech podnikatelů, kteří mají alespoň jednoho zaměstnance, tedy i OSVČ.

Tiskopisy bude nutné posílat ve formátu XML

Uvedené se týká především tiskopisů, které lze elektronicky zasílat pouze formou datové věty (ve formátu XML):

- Evidenční list důchodového pojištění,
- Potvrzení o studiu (o teoretické a praktické přípravě) pro účely důchodového pojištění,
- Přehled o výši pojistného,
- Oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání),
- Příloha k žádosti o dávku nemocenského pojištění.

Možnost elektronického podání těchto tiskopisů zaměstnavatelé ve značné míře využívají již v současnosti, nejčastěji zasílají elektronicky evidenční listy důchodového pojištění – 71 % všech podání – a oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání) – 54 % všech podání.

Některé formuláře půjde poslat jako doposud

Povinnost elektronického podávání se týká i tiskopisů Přihláška do registru zaměstnavatelů, Odhláška z registru zaměstnavatelů a Potvrzení pro účely výplaty vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství. Podnikatelé je mohou od ledna příštího roku však i nadále zasílat prostřednictvím datové schránky či elektronické podatelny v běžných formátech, jako je například PDF. Jak na závěr ujišťuje ČSSZ, situaci bude monitorovat a hledat případná řešení spojená s elektronickým podáním vybraných formulářů.

Ing. Pavel Novotný

ZMĚNY V PRÁVNÍ ÚPRAVĚ TÝKAJÍCÍ SE SPOLEČNOSTI S RUČENÍM OMEZENÝM OD 1. 1. 2014

Od 1. 1. 2014 vstupuje v platnost nejen nový občanský zákoník, ale i zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, přičemž současně přestane platit stávající obchodní zákoník, který doposud upravoval „život“ obchodních společností. Zákon o obchodních korporacích se tak stane novým základním předpisem, který bude upravovat existenci a chod obchodních společností a družstev. Daná problematika je však velmi rozsáhlá. Tento příspěvek si klade za cíl seznámit se zásadními - koncepčními - změnami právní úpravy společnosti s ručením omezeným. Nová právní úprava společnosti s ručením omezeným dozná podstatných změn co do úpravy minimální výše základního kapitálu a úpravy institutu obchodního podílu.

Pokud jde o minimální výši základního kapitálu společnosti s ručením omezeným, tak tu zákon o obchodních korporacích snížil na minimální výši 1,- Kč. Touto změnou se česká právní úprava minimální výše základního kapitálu přiblížila právní úpravě jiných evropských zemí (např. Německo nebo Velká Británie). Společnost s ručením omezeným, tak bude moci mít podstatně nižší základní kapitál, než na který jsme doposud byli zvyklí. Stejně jako tomu bylo doposud, tak i zákon o obchodních korporacích určuje pouze minimální výši základního kapitálu, přičemž nic nebrání tomu, aby výše základního kapitálu byla vyšší než 1,- Kč.

Případní věřitelé společnosti s ručením omezeným však nebudou novou právní úpravou nikterak bití, neboť ani dosavadní právní úprava jim negarantovala uspokojení jejich pohledávek ze základního kapitálu společnosti, a to v situacích kdy základní kapitál společnosti je často pouze fiktivní částkou vedenou v účetnictví společnosti. Troufám si tvrdit, že nová minimální výše základního kapitálu povede případné obchodní partnery společností s ručením omezeným k větší obezřetnosti při obchodování se společnostmi, jejichž základní kapitál bude činit pouhou 1,- Kč.

Další změnou oproti stávajícímu stavu bude změna v právní úpravě obchodního podílu. Zatímco podle současné právní úpravy má společnost s ručením omezeným jen jeden druh obchodního podílu, tak nově bude moci společnost s ručením omezeným vydat více druhů podílů na společnosti, pokud to připustí společenská smlouva. Jednotlivé podíly budou moci být spojeny s různými právy a povinnostmi. Další změnou oproti současnému stavu bude změna v koncepci vlastnictví podílu, kdy společník bude moci vlastnit více podílů dané společnosti s ručením omezeným, a to i podílů různého druhu. V současné právní úpravě může společník vlastnit pouze jeden podíl na společnosti s ručením omezeným.

Nová právní úprava také umožní společnosti vydání takzvaného kmenového listu k podílu společníka, a to pokud převoditelnost obchodního podílu na společnosti s ručením omezeným nebude ničím omezena (např. souhlasem valné hromady) a současně, pokud připustí tuto možnost společenská smlouva. Kmenový list bude cenným papírem na řad. Přičemž kmenový list na rozdíl od akcií akciových společností nebude moci být vydán v zaknihované podobě a rovněž nebude moci být přijat k obchodování na evropském regulovaném trhu a ani k obchodování na jiném veřejném trhu s cennými papíry. Kmenový list bude do jisté míry znamenat usnadnění procedury spojené s převodem obchodního podílu, neboť kmenový list bude moci být převeden jeho pouhým rubopisováním a předáním kmenového listu nabyvateli. Vlastník kmenového listu nebude jmenovitě veden v seznamu společníků společnosti s ručením omezeným.

Závěrem lze uvést, že nová právní úprava zpřístupní možnost podnikání pod hlavičkou společnosti s ručením omezeným větší skupině osob, a to v důsledku snížení minimální výše základního kapitálu společnosti s ručením omezeným na symbolickou 1,- Kč. Další změna týkající se právní úpravy obchodního podílu přinese rovněž zjednodušení formálních postupů spojených s nabýváním obchodního podílu a jeho scelení do jednoho celku, a to v situacích, kdy například společník již jeden podíl na společnosti má a druhý nabude od jiného společníka. V dosavadní právní úpravě by takovéto podíly byly sceleny do jednoho podílu (celku), a to i pokud by nabyvatel obchodního podílu ho chtěl obratem prodat dále (muselo by dojít k zcelení a následnému rozdělení obchodního podílu a v určitých případech ještě ke schválení rozdělení obchodního podílu valnou hromadou společnosti). Nová právní úprava bude pro popsané případy přátelštější a méně formalistickou právní úpravou, neboť společník společnosti, který nabude obchodní podíl, si jej bude moci nechat v podobě, v jaké jej nabyl (bude moci mít například dva různé velké podíly na společnosti). Jako značné zjednodušení lze označit zavedení kmenového listu, který de facto upustí od formalistického přístupu v případě převodu obchodního podílu, jehož převod není ničím podmíněn. V uvedeném případě bude k převodu takového obchodního podílu stačit rubopisování kmenového listu a jeho předání novému nabyvateli, oproti dnes vyžadovanému převodu obchodního podílu na základě smlouvy.

Můžou se manželé navzájem zaměstnávat?

Může být pracovně-právní vztah (tj. pracovní poměr, dohoda o pracích konaných mimo pracovní poměr) uzavřen mezi manžely nebo registrovanými partnery?

Pracovně-právní vztah nemůže být uzavřen mezi manžely. Zákaz vzájemného zaměstnávání manželů dopadá jak na situaci, kdy by chtěl jeden z manželů zaměstnat druhého manžela, tak i na situaci, kdy je uzavřen pracovní poměr (event. dohoda o práci konané mimo pracovní poměr) mezi zaměstnavatelem (zaměstnavatelkou) a zaměstnankyní (zaměstnancem) a teprve potom dochází k uzavření manželství mezi nimi. (Takové pracovněprávní vztahy uzavřené mezi manžely, za předpokladu, že došlo nejprve k uzavření pracovněprávního vztahu a teprve následně došlo k uzavření manželství, byly až do 31. prosince 2006 platné. Od 1. ledna 2007 jsou i tyto pracovně-právní vztahy neplatné pro rozpor se zákonem.)

Jestliže taková situace nastane, je třeba co nejdříve pracovně-právní vztah ukončit. Taková situace, kdy např. zaměstnavatel – podnikatel uzavře sňatek se svou zaměstnankyní – kupř. asistentkou, není totiž v praxi vůbec výjimečná.

Důvodem zákazu pracovně-právního vztahu mezi manžely je především, krom otázek morálních, existence majetkového společenství mezi manžely – společného jmění. Jeden z manželů by k výplatě mzdy druhému manželovi používal peníze ze společného jmění. Přitom tyto peníze by zůstaly ve společném jmění.

Uvedená omezení se týkají jen osob samostatně výdělečně činných, tedy fyzických osob – podnikatelů jako zaměstnavatelů. Je možné, aby manžel přijal svou manželku nebo manželka svého manžela do pracovněprávního vztahu např. k obchodní společnosti, v níž sám působí ve funkci statutárního orgánu (např. jako jednatel společnosti s ručením omezeným), neboť pracovní poměr nebo dohoda o práci konané mimo pracovní poměr je pak sjednána nikoliv mezi manžely, nýbrž mezi obchodní společností a jedním z manželů. (Manžel se může účastnit na podnikání druhého manžela též jako spolupracující osoba nebo společník obchodní společnosti apod.)

Společně na jednom pracovišti? To už lze

Pracovněprávní předpisy nezakazují zaměstnávání manželů v jednom podniku či na jednom pracovišti, a to ani v postavení nadřízeného a podřízeného. Někdy je právě vhodné, aby u jednoho zaměstnavatele pracovali oba manželé, a to společně na témže pracovišti, ve stejném provozu, ba dokonce i ve vztahu nadřízenosti a podřízenosti, např. v zemědělství, obchodu a službách, rekreačních provozech a jinde. Naproti tomu zcela nežádoucí je, aby partnerské vazby zasahovaly do kupř. kontrolních mechanismů podniku (aby např. manželka pracovala jako účetní nebo skladnice a manžel jako kontrolor). Zákaz zaměstnávání manželů na jednom pracovišti nebo v určitých organizačních vazbách podniku může stanovit zaměstnavatel ve vnitřním předpisu.

Pokud interní předpisy některých zaměstnavatelů např. stanoví, že nemohou být na témže pracovišti zaměstnáni manželé ve vztahu nadřízenosti a podřízenosti, nejde tedy o požadavek podložený přímo zákoníkem práce. Z hlediska takových opatření dotčeného zaměstnance by se mohlo jednat o diskriminaci z důvodu manželského a rodinného stavu, pokud by takový zákaz nebyl řádně odůvodněn povahou určených pracovních činností (druhů práce), které nesmějí manželé u zaměstnavatele zastávat, a dalšími souvislostmi v daném podniku.

Mgr. Stanislav Kutnar

Pohřebnictví je často víc o etice a vztazích než o právu

Na jedné straně přibývá v České republice tzv. sociálních pohřbů zajišťovaných obcemi, ale současně se stále častěji objevují přání lidí, aby jejich ostatky byly pohřbeny netradičním způsobem. Znovu a znovu se ochránce také setkává s vyhocenými a často velmi komplikovanými spory o hroby mezi příbuznými. Za určitý dluh v oblasti pohřebnictví pak ochránce považuje nevymahatelnost povinného zřizování ochranného pásma kolem hřbitovů obcemi.

Záležitosti týkající se pohřbívání, pronajímání a užívání hrobových míst a provozu pohřebišť nespádají do působnosti ombudsmana, protože provozovatelem pohřebišť jsou především obce, které tak činí v samostatné působnosti. Nájem hrobového místa je pak věcí občanskoprávní, což platí i pro případné spory mezi příbuznými. Přesto se na ochránce lidé s těmito problémy obracují a žádají alespoň o radu či objasnění, jak mohou své potíže řešit. Z tohoto důvodu ochránce vydal v letošním roce sborník Pohřebnictví, který uceleně mapuje situaci na úseku pohřebnictví a upozorňuje na některé opakující se problémy (sborník je na www.ochrance.cz i na www.pohrebnictvi.cz)

Sociální pohřby

V České republice přibývá počet lidí, kterým nikdo z dědiců, příbuzných či známých nevypravil pohřeb. Jde jednak o lidi osamělé, ale také o stále častější případy, kdy jsou pozůstalí v tíživé sociální situaci a podle svých vyjádření nemají finanční prostředky na zajištění důstojného pohřbu. Povinnost pohřbit zemřelého pak přechází na obec, na jejímž území k úmrtí došlo. Vzhledem k povinnosti obci jednat hospodárně, má sociální pohřeb nejjednodušší podobu zpopelnění. Obec pak může náklady pohřbu vymáhat po dědících. Pokud nejsou, pak po státu – buď prostřednictvím Ministerstva pro místní rozvoj (jestliže byl zemřelý nemajetný), nebo prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových (jestliže zemřelý měl majetek, který přešel na stát jako tzv. odúmrtí). V souvislosti s finanční nákladností pohřbu se ochránce setkává i s dotazy na pomoc státu ve formě pohřebního. Na to však má nárok jen úzký okruh osob. Pohřebné může být přiznáno pouze osobě, která vypravila pohřeb nezaopatřenému dítěti nebo rodiči nezaopatřeného dítěte. Na úhradu pohřbu nemůže být přiznána ani dávka mimořádné okamžité pomoci (bylo by však možné o ni požádat následně, pokud by se finanční situace žadatele zhoršila právě kvůli úhradě pohřbu).

Netradiční pohřby

Stále častěji se lidé dotazují na neobvyklé způsoby pohřbu, například uložení ostatků do kořene stromů v lese nebo vysypáním zpopelněných ostatků do řeky. Poukazují přitom na právo lidí vybrat si, kde chtějí žít, z čehož odvozují i právo vybrat si, kde budou pohřbeni.

Zákon o pohřebnictví umožňuje pouze dva způsoby pohřbení – uložení do hrobu či hrobky na veřejném pohřebišti, nebo zpopelnění v krematoriu. Zatímco nezpopelněné pozůstatky není dovoleno pohřbit jinde než na hřbitově, u zpopelněných pozůstatků lze zvolit i jiné místo. Jestliže tedy někdo za svého života projeví přání, aby jeho zpopelněné ostatky byly vysypány do řeky, a příbuzní jsou ochotni takové přání respektovat, nejde o porušení zákona o pohřebnictví, ani o narušení piety a důstojnosti nakládání s ostatky.

Správci vodních toků proti vysypání zpopelněných ostatků do řeky většinou nic nenamítají, pokud nedojde k narušení přírodního prostředí a k ohrožení zdravotní nezávadnosti vody. Námitky však mají odbory životního prostředí měst a obcí s tím, že jde o ohrožení jakosti vody. Podle ochránce však nelze prokázat a odůvodnit, že by kvalita vody vysypáním kremačního popela utrpěla. V zahraničí je navíc tento typ pohřbu poměrně běžný, zvláště ve státech, které mají moře nebo velká jezera.

Netradiční pohřby skrývají podle ochránce spíše jiná úskalí, na něž tazatele-zájemce vždy upozorňuje. Zatímco pohřbení na veřejném pohřebišti zaručuje všem, kdo chtějí uctít památku zemřelého, aby tak učinili, volba netradičního místa to může výrazně ztížit či znemožnit. Některé osoby, které by si přály uctít památku zemřelého, se na místo pohřbu nebudou moci dostat, například z důvodu obtížné dostupnosti apod. To samé platí i pro zdánlivě bezproblémová rozhodnutí pozůstalých ponechat si urnu s popelem zemřelého doma nebo jinde v soukromé nemovitosti. Aniž si to často uvědomí, významným způsobem tím omezují ostatní příbuzné, známé či přátele zemřelého, aby mohli v době respektovaných křesťanských svátků přijít na hřbitov a uctít památku zemřelého. Volba místa a způsobu pohřbu tak není jen otázkou právní, ale i etickou.

Spory o hroby

Nejtypičtějším problémem, s nímž se ochránce v souvislosti s pohřebnictvím pravidelně setkává, jsou spory o hroby. Jde zejména o situace, kdy příbuzní zjistí, že hrob jejich blízkých byl zrušen, aniž by se o tom dozvěděli. Obvykle k tomu dochází u hrobů, v nichž je pohřbeno více příbuzných, původní nájemce zemře, nájem hrobu přejde na dědice, který nájemní smlouvu posléze ukončí, aniž by to sdělil ostatním příbuzným.

Případy, kdy je do jednoho hrobu pohřbeno více členů rodiny, jsou běžné. Potíží se dá vyhnout tím, že se pečlivě upraví právní vztah k hrobovému místu tak, aby jednáním pouze jednoho příbuzného nedošlo k zásahu do piety ostatních pozůstalých (například zrušením hrobového místa bez jejich vědomí a souhlasu). Je vhodnější, když je nájemní smlouva uzavřena se všemi uživateli hrobového místa. V takovém případě pak lze s hrobovým místem nakládat pouze se souhlasem všech nájemců.

Lidé také často zapomínají, že hrobová zařízení (hrobky, pomník, deska hrobu apod.) nejsou součástí nájmu hrobového místa a jejich vlastnictví se dědí. Může se stát, že nájemce hrobového místa není totožný s vlastníkem hrobového zařízení, což může vést k dalším problémům v souvislosti s ukončením či změnami nájmu hrobového místa. Ochránce se opakovaně setkává s případy, kdy v rámci dědického řízení nedojde k projednání hrobového zařízení a věc se musí řešit cestou dodatečného projednání dědictví. V případě nejasností, kdo byl či je vlastníkem hrobového zařízení, je třeba obrátit se na soud tzv. určovací žalobou.

V případě, že nájemní smlouva skončí a není obnovena, je povinností nájemce či vlastníka odstranit hrobové zařízení, včetně urny. Pokud tak neučiní a do jednoho roku od výzvy provozovatele pohřebiště se o tyto věci nepřihlásí, je s nimi naloženo jako s věcmi opuštěnými. Jako takové připadají dnes obci. Podle nového občanského zákoníku dojde k zásadní změně v tom, že opuštěné hrobové zařízení si bude moci přivlastnit nový nájemce a opuštěné hrobky, jako věci nemovité, připadnou státu.

Ochranné pásmo hřbitova

Předpokladem pro zachování piety a důstojnosti pohřebiště je omezení negativních vlivů okolí. Zákon o pohřebnictví proto stanovuje, že v okolí hřbitova má být zřízeno ochranné pásmo v šíři nejméně 100m.

Ochranné pásmo se podle stavebního zákona zřizuje výhradně na návrh vlastníka pohřebiště (obce nebo církve). Stavební úřad vydá územní rozhodnutí, kterým ochranné pásmo ustanoví. Na toto se pak vztahuje zvláštní režim omezující například výstavbu, která by se neslučovala s charakterem lokality, ať už z hlediska architektonického (např. u hřbitova v centrální části obce), nebo stavby, jejichž charakter a provoz by ohrožovaly provoz pohřebiště a jeho důstojnost.

V praxi však obce o územní rozhodnutí nežadají a v zákoně není žádná sankce, která by je k tomu přinutila. Ochranná pásma kolem hřbitovů tak většinou neexistují a proto při rozhodování o povolení staveb nejsou stavební úřady vázány žádným omezením. Bez stanoveného ochranného pásma je navíc pro stavební úřady argumentačně velice obtížné odůvodnit zamítnutí určitého stavebního záměru pouhým odkazem na blízkost pohřebiště.

Důsledkem tohoto stavu jsou pak případy, s nimiž se ochránce v minulosti setkal, kdy byla v těsném sousedství hřbitova umístěna např. hlučná vinárna, diskotéka nebo poutě s kolotoči. Řešením popsaného problému by mohla být změna zákona o pohřebnictví, která by v rámci určitého přechodného období (například dvou let od účinnosti novely zákona) uložila obcím provozujícím pohřebiště povinnost, aby u stavebního úřadu o zřízení ochranného pásma

Pohřební služba Renáty Březinové Benešové

ČLEN SP č. 272

I my podnikáme za účelem zisku, říká majitelka pohřební služby

Musí se ale více řídit citem. Tady je její příběh, který stylově přinášíme před dušičkami.

Není firma jako firma. Ta, kterou v Mladé Boleslavi založila Renáta Březinová Benešová, smí používat jen omezenou formu reklamy. Podniká totiž v oboru pohřebnictví. Všeobecně se má za to, že lidé umírají a tak mají pohřební služby svou budoucnost zajištěnou. Přesto ale není snadné si udržet zákazníky a vybudovat firmu tak, aby fungovala a nabízela kvalitní služby.

Renáta Březinová Benešová pracuje v náročném oboru už 13 let a jak sama říká, neměnila by. Ani přesto, že podmínky nejsou vůbec jednoduché. A to zvláště při zakládání firmy. Na rozjezd pohřební služby jsou totiž potřeba miliony. Zákon například nařizuje mít dvě speciální vozidla. Je jedno, zda se jedná o malou nebo větší firmu. Znamená to, že si musíte koupit dvě dodávková auta za zhruba 500 000 až 700 000 korun a dalších čtvrt milionu okamžitě investovat do jejich vnitřní vestavby. Na 200 000 vyjde základní chladicí zařízení a další peníze investujete do vybavení kanceláří, do materiálu a tak dále, vypočítává na začátek RENÁTA BŘEZINOVÁ BENEŠOVÁ.

Pro peníze si v počátku podnikání nešla do banky, naštěstí jí mohla pomoci rodina. Zadlužení po startu vlastní firmy bylo vysoké, přesto se podnikatelce podařilo získat peníze navíc, které investovala do rekonstrukce staršího kancelářského objektu a loni ho předělala na smuteční síň. A především, minulý měsíc doplatila poslední splátku.

Jedinou reklamou je perfektně odvedená služba

Provozování pohřební služby patří do skupiny koncesovaných živností, tedy těch, nad kterými si stát chce udržet určitý nadstandardní dohled. Přidělení koncese žadatelům potvrzují krajské hygienické stanice. Jejich působení pak upravuje zákon o pohřebnictví. A ten omezuje formy reklamy. Pohřební služba se proto prakticky nedá uchopit z hlediska marketingu. Majitelé těchto firem musí sázet především na dobrou pověst mezi lidmi. O zákazníka je třeba pečovat, ne o něj bojovat. Jen spokojený zákazník, kterému poskytneme kvalitní služby, mi přivede další. Doporučení mezi lidmi je nejlepší reklamou v každém oboru, vysvětluje Renáta Březinová Benešová. Snaží se proto poskytovat nejlepší možný servis. Nejedná se jen o uspořádání samotného smutečního obřadu nebo odvoz zemřelých. Podstatné jsou i služby pozůstalým, například nabídka vyřízení úmrtního listu, úprava hrobů nebo psychologická pomoc od poradců pro pozůstalé. I my podnikáme za účelem zisku. To by si každý měl uvědomit. Není ale možné každému příchozímu vnutit všechny služby a vystavit co nejvyšší fakturu. Každý z nás se se smrtí vyrovnává jinak a je potřeba člověka hned na začátku odhadnout. Někdo si například chce veškeré formality vyřídit sám, aby se dostal mezi lidi, jiný očekává, že vše za něj obstaráme, upozorňuje Renáta Březinová Benešová.

Zdá se, že zákazníků budou mít pohřební služby vždy dostatek, ale ti se ve většině případů vrací jen několikrát. V průměru běžný člověk zařizuje pohřeb třikrát za život, a to svým rodičům, partnerovi, možná dalším příbuzným. Proto je důležité umět jednat s lidmi, umět splnit přání zákazníků a dokázat jim, že jsou v nejlepších rukou. Jeden můj kolega například zařizoval pohřeb, kdy nad rakví létaly vtulníky. Jsme rádi, když se něco povede a zákazník je s obřadem spokojený. Pokud nám pozůstalí sdělí, že obřad byl v pořádku a dle jejich představ, máme z toho obrovský pocit uspokojení, a věřte, že je to mnohem lepší, než kdybychom dostali tisícovku, říká s úsměvem zkušená podnikatelka.

Chcete do služby? Počítejte s ročním zaučováním

Pohřebnictví je specifický obor, v některých ohledech se ale od jiných až tak moc neodlišuje. Týká se to nejen péče o zákazníka, ale také výběru zaměstnanců. Ten je dnes podle nejrůznějších průzkumů obtížný v každém oboru a u pohřebních služeb to platí dvojnásob. Podle mladoboleslavské majitelky pohřební služby je potíž v tom, že funkce v takové firmě jsou kumulované. Jinde například řidič pouze řídí auto a o nakládku a vykládku se nestarají. U zaměstnanců pohřebních služeb to neplatí. Musí být schopni své auto naložit i řídit. A k tomu samozřejmě umět jednat s pozůstalými, pokud se jedná o odvoz nebožtíka z domova.

Výběr zaměstnanců je tedy velice ožehavé téma a každý nově příchozí je pro firmu působící na poli pohřebnictví tak trochu neštěstím. Když dnes přijmu nového zaměstnance, tak ho samotného na obřad můžu pustit nejdřív za rok. Těch 365 dní chodí do práce a učí se. Alespoň u nás, to je moje přesvědčení. Pokud zedník postaví křivou zeď, tak ji prostě nepřijmete a necháte ho postavit novou. Ale u nás? Naše chyby se nedají opravit. Člověk si musí být svými zaměstnanci zcela jistý, komentuje Renáta Březinová Benešová. Pozůstalí jsou citliví lidé, není možné pomýlit se ve smutečním proslovu, pustit jinou hudbu nebo uložit nebožtíka do jiné rakve. Taková chyba může pohřební službě zničit pověst i na několik let. Ve firmách proto lidé často pracují dlouhodobě a není výjimkou, že jde o rodinné podniky, které se dědí z generace na generaci. Podle Renáty Březinové Benešové je to ideální přístup, protože rodina je na své firmě závislá a jakákoli hrozící pochybení eliminuje na nejnižší míru.

Je možná až s podivem, jaký je o práci u pohřební služby zájem. Nejčastěji ze strany mužů, kteří si prošli zdravotnictvím, například jezdili se sanitkou a mají už styk se zemřelým za sebou. To je dobrá zkušenost, ale není předpokladem toho, že z vás bude dobrý pohřebák, říká Renáta Březinová Benešová s tím, že své zaměstnance musí nechávat pravidelně proškolené v komunikaci i praktických disciplínách. Za pohřebáky jde všechno. Musí umět podvázat bradu a celkově upravit zemřelého pro případy, kdy se na to v nemocnici zapomene.

V konečném důsledku je to totiž naše vizitka. Na zdravotníky se zapomene, všichni ukáží na nás a řeknou, že pohřebáci se na to vykašlali, vysvětluje podnikatelka.

Vzdělávání se v oboru se vždycky vyplatí

Renáta Březinová Benešová je skutečnou odbornicí. Poprvé sice do praxe nastoupila bez náležitého odborného vzdělání, ale to si v průběhu let doplnila. Je absolventkou středoškolského oboru pohřebnictví ve Světlé nad Sázavou, následně vystudovala vysokou školu v oboru Právo v podnikání a splnila veškeré požadavky předepsané pro jmenování soudního znalce v oboru pohřebnictví.

Studovat se rozhodla z několika důvodů. Nikdy nevíte, co čekat od našich zákonodárců. Jednou by mohli vyhlásit, že nám seberou koncese z důvodu nízké kvalifikace. Vzpomeňte si, jak těžkou situaci před pár lety zažívaly zdravotní sestry. Navíc se obor studuje dálkově a já se na víkendy ve Světlé těšila, protože to bylo odreagování. Každý člověk, který pracuje v našem oboru, musí umět po práci vypnout. Jinak by se zbláznil. Já sice studovala pohřebnictví, ale to jsem znala z praxe. Učila jsem se hlavně jiné předměty a trávila příjemné chvíle s kolegy. To bylo fajn, protože v našem oboru nemohou dělat smutní lidé, uvádí Renáta Březinová Benešová.

V mých letech se přidala zodpovědnost, pravidelně jsem se proto učila, abych před profesory nepůsobila jako hlupák. Často jsme pak my dálkoví studenti uměli mnohem víc než naši kolegové z denního studia, vykládá Renáta Březinová Benešová. Svě vzdělání si doplňuje i dál. Nejen pro sebe, ale i kvůli klientům. Je tak například schopna vysvětlit klientům změny, které v dědickém řízení zavade novým občanský zákoník. Ten se podle ní přiblížil současnému světu, a přestože má několik much, zavade v dědickém řízení spoustu zajímavých novinek. S nadsázkou dodává, že se proto určitě vyplatí zemřít až v novém roce.

Pohřebnictví jde dopředu

Pracovat v pohřebnictví není úplně jednoduché a v žádném případě to není obor pro každého. Řeči o tom, že pohřební služby jen vydělávají na smrti, Renáta Březinová Benešová odmítá a tvrdí, že ten, kdo by chtěl do oboru jít jen proto, aby vydělal, tak brzy pohoří. Také ji mrzí, že se více neinformuje o tom, jak se celý tento obor v posledních letech vyvíjí. Ještě v 90. letech se dalo vybrat jen ze tří druhů rakví černé barvy. Dnes máme celou škálu tvarů i barev. Možnosti jsou zcela jiné. Od toho se ale pochopitelně odvíjí ceny. Zatímco dřív jsme rakev kupovali za 500 korun, dnes jsou to tisíce. Ale servis je neporovnatelný, jeho kvalita šla výrazně nahoru. Před lety jste museli jít nejdřív na pohřební službu, a pak do tiskárny pro parte. Teď je to vše na jednom místě, vypočítává podnikatelka jen několik základních věcí, které dnes patří ke standardu. Pochvaluje si například i digitalizaci hřbitovů, díky níž je možné online zjistit, kde se jaký hrob nachází a další údaje o něm.

Smrt je ale bohužel velmi lákavým mediálním tématem, a to zvláště v případě, kdy dojde k nějakému pochybení. Samozřejmě, že k nějaké chybě sem tam dojde. Jsme taky jen lidé. Na takové případy, které se mohou odehrát i v zahraničí, se u nás ale velice snadno a rádo upozorňuje, a to se mi pak ani nechce do práce. Celý národ je pak na pohřebáky našťavaný a všichni se ptají, jestli jim můžeme odpřisáhnout, že se jim cokoliv podobného u nás nestane. Obor, který je vysoce specializovaný a pod dohledem, to vždycky trochu srazí k zemi, říká Renáta Březinová Benešová. Odmítá také povídačky o pohřebácích, kteří mají v autě vždy láhev rumu. Pohřební služby fungují stejně jako jiné firmy a toto si prostě jejich zaměstnanci ani majitelé nemohou dovolit. Jediné, v čem se odlišujeme, je to, že u nás se nedá nic vrátit ani opakovat, uzavírá Renáta Březinová Benešová.

Z tisku...

LEGISLATIVA

Opuštěné hrobky a hrobové zařízení podle NOZ

Od 1. ledna 2014 dojde v souvislosti s nabytím účinnosti nového občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) k významným změnám v právní úpravě opuštěných věcí. To se týká také právního režimu opuštěných hrobek a hrobového zařízení. Vzhledem k tomu, že nový občanský zákoník (NOZ) ve vztahu k hrobkám a hrobovému zařízení žádný speciální režim nestanoví, je třeba se nad některými důsledky nové právní úpravy civilního práva týkající se provozování veřejných pohřebišť blíže pozastavit.

STÁVAJÍCÍ OBČANSKÝ ZÁKONÍK

Platný občanský zákoník (zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník) dosud situaci upravoval v ustanovení § 135 tak, že opuštěné hrobky a hrobové zařízení nabývala do svého vlastnictví obec.¹⁾ Pokud se vlastník opuštěné věci nepřihlásil do 6 měsíců od jejího odevzdání, připadla hrobka a hrobové zařízení (opuštěná věc movitá i nemovitá) do vlastnictví obce, na jejímž území k nálezu došlo. Obec dále zajistila vypracování znaleckého posudku, kterým byla určena cena hrobky a opuštěného hrobového zařízení, a to bylo následně formou kupní smlouvy předáno event. novému nájemci k dalšímu využití.

Nakládání s opuštěným hrobovým zařízením se řídí zákonem č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví, v platném znění, přičemž nový občanský zákoník se o opuštění hrobového zařízení výslovně nezmiňuje. Některá statutární města mají zpracován postup při nakládání s nalezenným a opuštěným hrobovým zařízením, který byl schválen radou města. Od 1. 1. 2014 bude nutné uvést tento postup do souladu s novým občanským zákoníkem. Podle důvodové zprávy k novému občanskému zákoníku osnova tohoto zákoníku opouští zjednodušené pojetí režimu věcí opuštěných (derelinkovaných), nalezenných a skrytých, které je obsaženo v dosavadním ustanovení § 135 občanského zákoníku v platném znění.

ZÁKON O POHŘEBNICTVÍ

Provozovatelé pohřebišť nyní postupují a po účinnosti NOZ budou i nadále postupovat podle ustanovení § 25 odst. 8 zákona o pohřebnictví tak, že zašlou nájemci hrobového místa nejméně 90 dnů před skončením sjednané doby nájmu hrobového místa písemné upozornění na skončení doby nájmu. Není-li provozovatel pohřebiště znám trvalý pobyt nebo sídlo nájemce, uveřejní tuto informaci nejméně 60 dnů před skon-

čením sjednané doby nájmu po dobu jednoho roku na místě obvyklém v rámci pohřebiště, zpravidla se jedná o nástěнку umístěnou u vchodu hřbitova.²⁾ Nad rámec této povinnosti lze doporučit, aby tak obec učinila i na úřední desce obce (minimálně po dobu 30 dnů). Tím je zaručena průkaznost takového zveřejnění, kdy se na rubovou stranu takové výzvy po sejmutí z úřední desky uvede datum a čas vyvěšení či sejmutí dokumentu (podle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony). Proto v případě, že obec na výzvě neuvede údaje podle ustanovení § 65 odst. 3 citovaného zákona o archivnictví a spisové službě a při soudní při neprokáže ani jiným hodnověrným způsobem, že ke zveřejnění výzvy na veřejném pohřebišti způsobem, který je v místě obvyklý, skutečně došlo, bude možno mít za to, že nebyla k nabytí náhradek a ostatního hrobového zařízení obcí splněna podmínka § 20 písm. g) zákona o pohřebnictví.

Pokud vlastník hrobového zařízení do jednoho měsíce od skončení sjednané doby nájmu neodstraní hrobové zařízení, zašle mu správce doporučené písemné upozornění, aby si hrobové zařízení převzal (srov. § 25 odst. 9 zákona o pohřebnictví). Součástí upozornění bude poučení, že když to neučiní do jednoho roku ode dne doručení této písemnosti, bude s hrobovým zařízením nakládáno jako s věcí opuštěnou. Nelze-li vlastníku hrobového zařízení upozornění doručit, má se za to,

že je doručeno dnem vyvěšení na hřbitově v místě obvyklém.

NOVÝ OBČANSKÝ ZÁKONÍK

Nový občanský zákoník upravuje problematiku opuštění věci v ustanovení § 1045 (Přivlastnění) a násl. a v ustanovení § 1051 (Nález) a násl. Změny se dotknou právní úpravy provozování veřejného a neveřejného pohřebiště obsažené v zákoně o pohřebnictví pouze zčásti. Konkrétně se změní postup při nabývání opuštěných nemovitých věcí na hřbitovech, zejména jde-li o opuštěné podzemní nebo nadzemní hrobky a těžké pomníky zpravidla nesoucí sochy nebo kříže s pevnou základovou deskou. Běžná hrobka je podzemním dílem, které vzniká stavební technologií podle řádu konkrétního pohřebiště za účelem uložení více těl zemřelých k muškování přirozenou cestou. Hrobové zařízení je oproti tomu kamenickým výrobkem, který plní reprezentativní funkci hrobky nebo hrobu. Zákon paradoxně tyto klíčové pojmy v pohřebnictví nedefinuje. Stanoví však, že pro stavby tohoto typu, a jsou-li součástí pohřebiště, není třeba souhlasu podle stavebního zákona (srov. § 17 odst. 1 zákona o pohřebnictví).

Jak už bylo uvedeno, nově o opuštěných věcech pojednávají ustanovení § 1045 a násl. nového občanského zákoníku. Předně se stanovuje, že nesporně opuštěná věc může být přivlastněna (každý si ji může přivlastnit) a může k ní být nabyto vlastnické právo. Pro provozovatele veřejných pohřebišť to znamená, že opuštěné (derelinkované) hrobové zařízení je takové, které jeho vlastník opustí s úmyslem již nebyť jeho vlastníkem (např. tuto skutečnost nahlásí provozovatel pohřebiště nebo se ani po roce k němu nehlásí). Je na obci, zda o opuštěné hrobové zařízení bude mít zájem nebo zda vlastnické právo nenabude někdo jiný (například nájemce hrobového místa).

V souvislosti se zmíněným konceptem nabytí vlastnického práva přivlastnění opuštěné movité věci se nutně nabízí otázka, zda lze takto široce koncipovaný okupační režim přiměřeně i ve vztahu k opuštěnému hřbitovnímu zařízení na hrobovém místě, které je součástí veřejného pohřebiště. S přihlédnutím k povaze věci, účelu hrobového zařízení a principu ochrany piety a důstojnosti hrobového místa a celého pohřebiště lze podle našeho názoru uvažovat o tom, že by se u opuštěného hrobového zařízení podřídně použil postup podle ustanovení § 1057 odst. 1 nového občanského zákoníku, tj. postup pro případ, že se do roka nikdo nepřihlásí k nálezů opuštěného hrobového zařízení. Neuplatní se tedy právní domněnka podle ustanovení § 1051 nového občanského zákoníku, že se má za to, že nalezenná věc není opuštěná, a to s odkazem na zákon o pohřebnictví, který říká, že po roce je hrobové zařízení opuštěné. Tato právní konstrukce by vedla k závěru, že bude obec jako správce pohřebiště nakládat s opuštěným hrobovým zařízením jako tzv. poctivý držitel.³⁾

Shrnutí

Ustanovení nového občanského zákoníku o účincích derelické, které nastávají, nevznikají-li vlastník své právo po stanovenou dobu (u movitých věcí 3 roky, u nemovitých 10 let), se vztahuje pouze na hrobky (věci nemovitá), nikoli na hrobové zařízení (lhůta pro opuštění hrobového zařízení jako věci movité je upravena zákonem o pohřebnictví, který má před obecnou právní úpravou v občanském zákoníku přednost). Opuštěná stavba hrobky jako věc nemovitá má tedy jiný právní režim než opuštěné hrobové zařízení, které je věcí movitou. Hrobku jako nemovitost bude podle ustanovení § 1045 odst. 2 nového občanského zákoníku nabývat do vlastnictví stát (nikoli obec, jako tomu bylo od 1. října 2005 dopsud).

Na památkově chráněné náhrobky, vojenské a čestné hrobky se výše uvedená problematika nevztahuje. Ty je nutné řešit s přihlédnutím k zákonu č. 20/1987 Sb. v platném znění a následujícím předpisům o státní památkové péči, Zenevským konvencím a k zákonu č. 122/2004 Sb. o válečných hrobech a pietních místech v platném znění, kde neplatí žádná výpovědní lhůta.

Je nutné zdůraznit, že s ohledem na zásadní změny hřbitovního práva dopadající na opuštěné hrobky vyvolané rekodifikací soukromého práva nelze jakkoli předem odhadovat, zda se Nejvyšší soud jako soud prvního stupně s nastiňným výkladovým přístupem ztotožní.

Provozovatelé pohřebišť nyní postupují a po účinnosti NOZ budou i nadále postupovat podle ustanovení § 25 odst. 8 zákona o pohřebnictví tak, že zašlou nájemci hrobového místa nejmeně 90 dnů před skončením sjednané doby nájmu hrobového místa písemné upozornění na skončení doby nájmu.

Ke zmíněné právní konstrukci nás vede to, že by mohlo docházet k právně i eticky neudržitelným situacím, pokud by si najednou jakýkoliv návštěvník hřbitova přivlastnil opuštěný náhrobek, aniž by byl zároveň nájemcem hrobového místa, o které by ani neměl zájem, zařízení by na výzvu správce hřbitova neodstranil a obec by jako vlastník hřbitova musela žalovat na vyklizení věci (hrobového místa). Vyloučit nelze ani nepoctivé jednání, kdy by mohlo docházet ke spekulativnímu nabytí cenného hrobového zařízení (cenné náhrobky, ozdoby hrobu v podobě křížů, soch apod.) za účelem jeho následného zpeněžení pro ryze osobní prospěch.

S ohledem na povahu věci a účel hrobového zařízení, které je z podstaty věci určeno k tomu, aby sloužilo nájemci hrobového místa, nelze podle našeho názoru bez dalšího akceptovat volný režim přivlastnění věci kýmkoliv, aniž by měl tento subjekt právní titul k hrobovému místu, na němž se opuštěné hrobové zařízení nachází. Jiná situace by byla, kdyby si opuštěné hrobové zařízení přivlastnil nový nájemce hrobového místa, protože taková osoba už má právní titul k užívání hrobového místa. Podle nás je mimo pochybnost, že je třeba se vyvarovat situací, kdy vlastník hrobového zařízení nebude mít žádný právní titul k užívání hrobového místa, na kterém se hrobové zařízení nachází.

HROBKA NENÍ HROBOVÉ ZAŘÍZENÍ

Hrobka jako věc nemovitá není součástí hrobového zařízení, a tudíž se na ni nevztahují citovaná ustanovení zákona o pohřebnictví. Protože se jí speciálně zákon o pohřebnictví nezabývá, je nutné použít obecný právní režim opuštěné nemovité věci tak, jak je upraven v ustanovení § 1045 odst. 2 NOZ, kdy ji nebude do svého vlastnictví nabývat obec, jako tomu bylo dosud, ale po uplynutí desetileté lhůty stát.

Nevyřešenou praktickou otázkou přitom zůstává, kdo se o opuštěné hrobky po dobu 10 let bude starat a na čí náklad. Náklady provozovatele veřejného pohřebiště na samotné dodržování právních předpisů jsou extrémně vysoké. Nájemci hrobových míst a majitelé hrobového příslušenství, kteří se spoléhají na neomylnost hřbitovní správy ve věci hrobové evidence, propadají falešnému pocitu bezpečí. Je to morální hazard spoléhat se nikoli na řád pohřebiště a nájemní

smlouvu, ale na doklad o zaplacení nebo na ústní kupní smlouvu a podstupovat tak větší riziko, než kdyby žádný správce hřbitova neexistoval.

V této souvislosti upozorňujeme i na případy, kdy se k hrobce hlásí dědic i po několika letech, kdy nájem neměl sjednat. Neuplatnil-li dědic dědické právo před soudem ve lhůtě, kterou soud stanoví, nezaniká dědici dědické právo, avšak při projednání pozůstalosti se k němu nepřihlíží. Objeví-li se po právní moci usnesení, jímž bylo řízení o dědictví skončeno, nějaký zůstavitelův majetek, provede se o tomto majetku nové řízení o dědictví.¹⁾

Mgr. TOMÁŠ KOTRLÝ, Th.D.
Ministerstvo pro místní rozvoj

JUDr. MAREK HANÁK
Kancelář veřejného ochránce práv

Poznámky

- 1) Viz Hanák M. Opuštěné hrobky a hrobky, Právní rádce 5/2007.
- 2) Viz Ktrlý T. Pohřebnictví, Právní zajištění pietty a důstojnosti lidských pozůstatků a ostatků, 1. vydání. Praha: Linde Praha, a. s., 2013, kap. 3.8.8 Hrob jako věc opuštěná, str. 204 a násl.).
- 3) Podle § 998 odst. 1 nového občanského zákoníku smí poctivý držitel věc držet, užívat ji, zničit nebo s ní jinak nakládat. Z toho bychom dovodzili, že může opuštěný pomník, náhrobek prodat novému zájemci o opuštěné hrobové místo.
- 4) Viz Sborník stanovisek veřejného ochránce práv – Pohřebnictví, Kancelář veřejného ochránce práv, 2013, kap. VIII. Vybraná stanoviska veřejného ochránce práv, Spor o hrobové místo, str. 49–50, <http://www.ochrance.cz/stiznosti-na-urady/pripady-a-stanoviska-ochrance/stanoviska-pohreb-nictvi/>

Fyzická nebo právnická osoba?

Před zahájením podnikání je důležité rozmyslet si, zda je vhodnější začít jako fyzická nebo právnická osoba. Je proto nutné znát základní specifiky.

Podnikat jako fyzická nebo právnická osoba? Tato otázka na začátku trápí řadu lidí a je potřeba ji dobře zvážit. Podnikání jako fyzická osoba má jiná specifiky, než jaká má osoba právnická. Je to dáno už z povahy věci, kdy živnost upravuje **zákon o živnostenském podnikání**, kdežto obchodní společnosti se řídí **obchodním zákoníkem**. Každý typ podnikání má své výhody i nevýhody. Jde o to rozhodnout se, co komu bude více vyhovovat a jaká rizika je podnikatel schopen akceptovat, nebo jak velké obchodní partnery chcete oslovit. Správně zvolená forma podnikání bývá často alfou i omegou. Pochopitelně je možné později právní formu podnikání změnit, ovšem s tím už jsou spojeny komplikace.

Právní formy podnikání

České zákony umožňují volbu mezi jednou z dvojice právních forem, tedy fyzickou a právnickou osobou. Zatímco v první je podnikatel zařazen do kategorie živnostníků, v druhé je ještě potřeba zvolit si některý ze způsobů možných subjektů.

Fyzická osoba – živnostník

Tato forma je pokládána za nejjednodušší, nejbezpečnější a nejlacinější. Minimálně pro začínající podnikatele to platí, ale i podnikání jako fyzická osoba nese vedle výhod také nevýhody.

Živnost se ohlašuje na jakémkoliv živnostenském úřadě. Jde o záležitost pár desítek minut, další obíhání úřadů odpadá. Stačí splnit základní podmínky, kterými jsou dosažení plnoletosti, být svéprávný a mít čistý trestní rejstřík. Pak už jen stačí předložit občanský průkaz a vyplnit **Jednotný registrační formulář**. Vše ostatní si úředníci zjistí sami z dostupných registrů a databází. Začít podnikat se tak dá prakticky ze dne na den. Poplatek za ohlášení živnosti je 1000 korun a při prvním ohlášení se tato částka nemění ani v případě ohlášení

více předmětů podnikání. 500 korunami je zpoplatněno až každé další ohlášení v případě, že už člověk živnost má a nahlašuje novou. Pokud se přidávají pouze obory volných živností, poplatky se nehradí.

Zejména podle požadované odborné způsobilosti se rozlišují základní druhy ohlašovacích živností. Živnostenský zákon dělí živnosti následovně:

1. Ohlašovací živnosti

Řemeslné – jsou vyjmenovány v příloze 1 živnostenského zákona a jedná se o klasická řemesla, například kadeřnice, řezník a podobně.

Vázané – tyto jsou vyjmenovány v příloze 2 živnostenského zákona a člověk u nich musí prokázat svou odbornou způsobilost. Typickými profesemi jsou projektová činnost nebo účetní poradenství.

Volné – tyto nevyžadují prokázání odborné ani jiné způsobilosti. Nehledí se na vzdělání ani délku praxe. Stačí, aby byly splněny všeobecné podmínky provozování živnosti. Tato varianta je využívána například umělci, novináři a dalšími podobnými profesemi. Podrobněji se o nich živnostenský zákon rozepisuje v příloze 4.

2. Koncesované živnosti

U těchto musí být prokázána odborná způsobilost, která je upravena zvláštními právními předpisy v příloze 3 živnostenského zákona a živnostenským oprávněním pro výkon těchto živností. **Koncese** je vlastně zvláštní státní povolení. Zatímco u předchozích je možné zahájit podnikání ještě před vydáním živnostenského listu, u koncesovaných živností je potřeba čekat na doručení **koncesní listiny**. Mezi koncesované živnosti jsou řazeny obory, u kterých je riziko ohrožení života, zdraví, majetku a zákonem chráněných veřejných zájmů zvlášť vysoké. Specifickým druhem jsou pak ještě živnosti provozované průmyslovým způsobem.

Pro začínajícího podnikatele je vždy snazší zahájit činnost jako živnostník. Ne vždy to ale musí být výhodné.

Začít podnikat jako **živnostník** se tedy dá s velmi nízkým počátečním vkladem. Ušetří se například za zápisy u notáře nebo do obchodního rejstříku. Výhodou živnostníků je to, že si mohou zvolit mezi vedením účetnictví a výdaje prokazovat paušálně. Druhá možnost je často volena kvůli pohodlí, ale nemusí se vyplatit, protože řada lidí se při volbě tohoto způsobu často připravuje o peníze a odvádí vyšší daň, než je nutné. Živnostníci oceňují, že daň platí jen ze skutečně dosažených příjmů a navíc nemusí tvořit základní kapitál, který je povinný u firem. Živnost je provozovaná samostatně, pod vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. To znamená, že živnostník za případné závazky ručí celým svým majetkem a na trh jde pod vlastním jménem, což nemusí vždy působit věrohodně a velké firmy s živnostníky obchodují nerady. Živnost se také dá velice rychle ukončit nebo přerušit.

Právnícká osoba – firma neboli obchodní společnost

Obchodní zákoník dělí právnické osoby do pěti kategorií podle požadavků na jejich založení a také základních rysů:

1. Společnost s ručením omezeným (s.r.o.)
2. Akciová společnost (a.s.)
3. Veřejná obchodní společnost (v.o.s.)
4. Komanditní společnost (k.s.)
5. Družstvo

Založení právnické osoby je časově i finančně náročnější. Začíná se vždy založením živnosti. Teprve druhým krokem je založení společnosti, která musí být do 90 dnů zapsána do **obchodního rejstříku**. Až poté dochází ke vzniku společnosti. Tento zápis stojí 5000 korun. Je také potřeba sepsat u notáře společenskou smlouvu. V případě, že má firma jen jediného vlastníka, sepisuje se zakladatelská listina. Pro začínající podnikatele je velkou překážkou nutný vklad základního kapitálu ve výši 200 000 korun.

Asi největší rozdíl mezi fyzickou a právnickou osobou je ve vedení účetnictví a způsobu stanovování daňového základu. Firmy musí bez výjimky vést **účetnictví**. Daň z příjmu z podnikání právnických osob se vypočítává ze všech vystavených faktur. Může se tedy stát, že firma odvádí daň i z těch faktur, které ještě nebyly zaplacené. Je proto potřeba umět dobře zacházet s firemním cash flow.

Právnickou osobu není na rozdíl od fyzické možné snadno zrušit. Podnikání právnických osob se nepřerušuje ani nepozastavuje. Proces zrušení firmy probíhá až na základě vyrovnání všech závazků požadáním o výmaz z obchodního rejstříku. Firmy ručí za své závazky jen svým obchodním majetkem, nikoli osobním majetkem vlastníků. Firmy se proto mnohdy zakládají v případech, kdy se podnikatel rozhodne jít do riskantnějšího oboru činnosti nebo si bere větší úvěr. Společníci pak ručí za závazky společnosti pouze do výše svého nesplaceného vkladu. V případě, že svůj vklad nesplatí a způsobí škodu, může být tato škoda vymáhána od společníka, který nesplatil plnou výši vkladu.

Právnická osoba je vhodná v případě, že do podnikání vstupuje více lidí najednou. A to z důvodu bezpečnosti. Podmínky mezi společníky jsou ošetřeny formou společenské smlouvy přesně definovanými firemními podíly, pravomocemi a rozdělením firemního zisku. Odpadá tedy riziko případných sporů.

Obecně právnická osoba působí věrohodněji než fyzická osoba. A to zejména při obchodování s velkými společnostmi nebo se zahraničními klienty. Člověk nejde na trh se svým vlastním jménem a navíc v případě potíží není nikde evidován jeho osobní majetek, kterým neručí.

Kritéria při rozhodování

Vše má své pro a proti. Při rozhodování o právní formě podnikání se proto nedoporučuje jednat a rozhodovat prvoplánově. Vždy samozřejmě záleží na oboru činnosti, ale v úvahu by začínající podnikatel měl vzít následující:

1. počet zakladatelů podnikání,
2. požadavky na minimální velikost základního kapitálu,
3. způsob a rozsah ručení za závazky vzniklé podnikatelskou činností,
4. způsob vedení účetnictví a daňovou zátěž,
5. oprávnění k řízení,
6. míra právní regulace,
7. důvěryhodnost.

Zdeněk Vesecký

KAMENICTVÍ JAN KOPAL: SLUŽBY PRO DVĚ STĚ TISÍC OBYVATEL

V květnu roku 2008 jsme v časopise Kámen uveřejnili rozhovor s předsedou dozorčí rady Sdružení pohřebnictví ČR panem Ladislavem Kopalem, majitelem pohřební služby v Jablonci nad Nisou a spolumajitelem tamního kamenictví. Dnes je Ladislav Kopal na postu člena představenstva Sdružení pohřebnictví a stará se především o pohřební službu, zatímco kamenickou provozovnu už zcela přenechal svému synu Janovi. A protože ten byl zrovna zaneprázdněn nejen pracovními, ale i radostnými rodinnými povinnostmi, zajeli jsme za panem Ladislavem, abychom se ho po pěti letech zeptali na aktuální stav a také na bezesporu zajímavé souvislosti mezi pohřebnictvím a kamenickou výrobou pomníků v dnešní době.

Pane Kopale, pohybujete se v oblasti českého pohřebnictví už celé čtvrtstoletí a deset let má za sebou i kamenická firma, kterou jste založil a kterou dnes vede syn Jan. Co vás napadne, když rekapitulujete uplynulá léta?

Při rekapitulaci se asi všichni shodneme na tom, že nejlepší byla devadesátá léta, zatímco dnes prakticky všechno stagnuje. Také pohřebnictví se překlápí někam jinam a stává se z něj naprosto nevýznamný obor. Nejenže lidé – ovšem většinou nepravdivě – tvrdí, že nemají peníze, ale celou situaci si neuvěřitelně ulehčují. Jejich první otázka se týká nejlevnějšího pohřbu, případně nejlevnějšího pomníku, pokud o něj vůbec mají zájem. Nikoho nezajímá nic nového nebo lepšího – jediným kritériem se stává láce. Objevují se papírové rakve, většina pohřbů se odbyvá bez obřadu, množí se rozptylové loučky. Nikdo už nemá zájem ani o speciální pohřební auta, která dovážíme z Německa. Pomohou si tím nejlevnějším tranzitem nebo transporterem, bez oken, bez záclon, bez metalízy, o decentní barvě ani nemluvě...

A kamenická branže?

Ta jde s popsáním stavem ruku v ruce, ale snažíme se udržet si dobrou pověst a solidní úroveň. Nijak nezměníme skutečnost, že v našem kraji je 98 % kremací, čemuž odpovídá naše specializace na urnové pomníky. Na ty jsme ovšem nasadili určitý standard: pracujeme zásadně s leštěnou indickou žulou – tedy žádná Čína, žádné teraco a dnes už ani žádná levná španělská žula. V Indii máme svého dodavatele, od kterého přímo bez prostředníka odebíráme žulové bloky. Deskovinu na velké zakázkové práce nám zpracovává firma Stone Connection Czech, s.r.o. Tím, že nám rozřeže celý blok, si zabezpečujeme shodnou kvalitu a barevnost vyráběných pomníků.

Kamenická a kamenosochařská výroba na Jablonecku a Liberecku má úctyhodnou tradici, navíc – alespoň dřív – v tomto regionu nikdy nechyběly peníze. Nezměnil situaci současný ekonomický útlum?

Jistě i ten hraje v dnešní situaci roli. V našem účetnictví se projevil třeba v té souvislosti, že jsme už tři roky nezměnili ceny, nepočítám-li nešťastný růst DPH. Lidé si nás často najdou na internetu a jejich první otázka zní, zda uvedené ceny ještě stále platí. Sledují

Urnové pomníky z Kamenictví Jan Kopal mají vysoký standard. Foto archiv.

totíž situaci třeba celý rok, srovnávají, kalkulují, promýšlejí další postup – a jsou překvapeni, že naše ceny se nemění.

A co je nového ve Sdružení pohřebnictví ČR?

Mezi jeho členy jsou firmy, které mají obrát 10–15 milionů ročně, takže rozhodně nejde o nějaké chudáky. A přitom jejich páni majitelé protestují proti členskému příspěvku 3.000 korun ročně. Zapomínají ovšem, kolik strategických informací se jim – třeba díky našemu zpravodaji – dostává. Ono jenom orientovat se ve stovkách neustále se měnících zákonů není jednoduché. Na druhé straně jak pohřby, tak pomníky jsou víceméně výlučnou záležitostí, se kterou se běžný člověk setká jednou dvakrát za život. Měly by proto stát úplně mimo, vyvážané z běžného a často chaotického ekonomického prostředí. Tak se k tomu přistupuje třeba v Německu, ale ne u nás. U nás jsou hřbitovní pomníky obyčejné zboží a bojím se dne, kdy se dostanou na slevový portál nějakého šílence. Na to ostatně došla spousta firem, například hotelů, které díky dalším a dalším slevám nakonec zkrachovaly.

Vraťme se ke kamenictví. Jak si z vašeho pohledu vede váš syn, absolvent Akademie ve Světlé nad Sázavou, respektive lipnického kamenosochařského střediska?

Syn Jan se stoprocentně osvědčil, takže jsme přikročili ke změnám: z „Kamenictví Jan a Ladislav Kopalovi“ se stalo „Kamenictví Jan Kopal“. Všechny pravomoci přešly na něj a jeho kamenická firma vystupuje zcela autonomně. Od založení má firma stále stejné zaměstnance, takže se mění jen technologické vybavení, náročnost výroby a tvary pomníků.

Jak už jste uvedl, převážnou část výroby tvoří urnové hroby, zbytek jsou jednohroby a dvouhroby. Zajímalo by mě, jaké jsou na Jablonecku a Liberecku současné estetické trendy a jaké materiály jsou v největší oblibě...

Zájem a preference zákazníků se kupodivu mění rok od roku. Jeden rok je extrémní zájem o namodralý Orion, zatímco další dva roky si na něj nikdo nevzpomene. Poměrně stálou oblibu si ovšem udržuje Aurora, obecně se pak ustupuje od černých materiálů. Ve vzorkovně máme například několik pomníků z efektní Star Galaxy, ale není o ně zájem. Pokud jde o jednohroby, dvouhroby a hrobky, vede Tarn a Impala, rozumějte krásná tmavá indická Impala.

A dekor?

V naší nabídce je zastoupen, ale jen málokdy si lidé pomník s dekorativními prvky, ať už plastickými nebo gravírovanými, vyberou. Asi se bojí vybočovat. Přijedou často s vlastním návrhem nebo fotografií, rozkreslují, diskutují, ale nakonec stejně sklouznou ke klasickému provedení. Práci podle zákaznickova přání přitom finančně neodlišujeme, naopak jsme rádi, že nevyrábíme pořád to samé.

Změnily se od mé poslední návštěvy podmínky dodání?

Na urnové hroby stále platí naše pravidlo „tři až pět dnů“, u pomníků na zakázku „deset až patnáct dnů“. Takové lhůty způsobí zákazníkům první šok. Druhý šok způsobí zjištění, že nepožadujeme zálohu. Říkáme jim: „bude to stát tolik a tolik a platit budete až po převzetí hotového pomníku na hřbitově“.

Říkává se tady stále „zajdeme ke Kopalovi“, když lidé potřebují zařídit pohřeb nebo objednat pomník? Co všechno vlastně nabízíte, že jste si se synem a manželkou vydobyli takovou důvěru zdejších lidí?

Zakládáme si na kompletním servisu. Vedle pohřební služby vykonáváme správu všech městských hřbitovů a libereckého krematoria, takže jsme schopni zorganizovat pohřeb, zajistit jakékoli nové hrobové místo na hřbitově podle výběru zákazníka, osadit vybraný pomník a případně i zařídit, aby se do čtyř dnů dostala na své místo urna. Pár dnů po pohřbu je tak hrob kompletně ošetřen. Prvotní kontakt se většinou odbývá přes internet, ale největší efekt má stejně návštěva naší nové vzorkovny, která je po domluvě možná kdykoliv – včetně neděle a svátků. V ní si zákazník navíc vybere a sestaví hrobové doplňky podle vlastního uvážení.

A ještě něco se za léta, co jsme spolu nehovořili, změnilo: naše služby už neplatí jen pro Jablonec nad Nisou, ale i pro Liberec, dohromady tedy přibližně pro dvě stě tisíc obyvatel.

Děkuji za rozhovor.

Připravil Jiří Blahota

Kontakt:

Kamenictví Jan Kopal

Vodní 18, 466 01 Jablonec nad Nisou

Tel.: +420 483 390 012, mob. Jan Kopal: +420 604 28 52 53

www.kamenictvi-kopal.cz

e-mail: ladislav.kopal@volny.cz

mob. Ladislav Kopal: +420 603 49 15 15

Strípky...

Norové řeší závažný problém, co s nebožtíky v plastových hrobech

OSLO - Býval to populární způsob, jak pochovat své blízké. Norové své nebožtíky často před uložením do rakve zabalili do plastového pytle s tím, že se jedná o hygienický způsob pohřbívání.

Po třiceti letech však vznikla potíž, co s hroby, které už nejde znovu využít. Ostatky v plastu se totiž zakonzervovaly. Zvláštní řešení makabrozního problému nabízejí specializované firmy, které nemají ve světě obdoby.

„Ta záležitost s plastem byla očividně chyba. Všichni chceme, aby konec přišel přirozeně, ne?“ cituje americký Wall Street Journal 77letou pozůstalou Berit Skrauvsetovou v článku nazvaném *Není nic šhnilého ve státě norském*. „Musíme doufat, že ti, co leží dole, už nic necítí,“ dodává.

Norsko totiž řeší závažný problém. Kolem 350 tisíc hrobů nejde opětovně využít, protože ostatky obalené v plastu nezetlely. Po dvacet let mohou Norové využívat hrob zadarmo, poté buď pozůstalí platí nájem, nebo je místo nabídnuto dalším zájemci. V případě „plastových hrobů“ je však hrobka dále nepoužitelná.

Řadě severských měst tak chybí kapacita na pohřbívání. Krátkozraká praxe se totiž využívala v období krátce po druhé světové válce po dlouhých třicet let.

Podle šéfky správy hřbitovů v Oslo Margaret Eckbové nejsou peníze na další rozšiřování hřbitovů. „Politikům se nechce uvolnit prostor na vybudování domů pro seniory nebo školek, natož pak zemřelým,“ míní Eckbová.

Řešení? Injekce vápna

„Můžeme říct, že uchovávání nebožtíků plastem byl důsledek hodně špatného plánování,“ řekl listu bývalý hrobník Kjell Larsen Ostbye. Nedávno ale přišel s řešením – speciální přístroj se provrtá zemí a do ostatků vstříkne vápenný roztok, který rozklad těla urychlí.

Celé to trvá deset minut. Do dvou týdnů už na hrobě opět roste tráva a do roka je opět použitelný. Jedinou potíží zůstává rámus, kterou stroje na poklidných norských hřbitovech vydávají.

Radnice v Oslo platí Ostbyeovi čtyři tisíce norských korun (zhruba 12,5 tisíce korun českých) za uvolnění jednoho hrobu. Čeká ho práce ještě na dalších 17 tisících hrobech po celém Norsku.

„Pro ty zabalené v pytli to musí být vysvobození,“ myslí si 61letá Berit Carlssonová, návštěvnice hřbitova Grefsen v Oslo. „Snad tak jejich duše může doputovat tam, kam má,“ věří seniorka.

www.lidovky.cz

TIP na ubytování v Berlíně

Berlín - Jeden německý hotel svým hostům při této příležitosti nabízí možnost přespání v rakvi. Jedna noc v něm vyjde na necelé tři tisíce korun. A jeho majitelka zaručuje kromě klidného spánku i silný zážitek. Zdá se, že i na tak bizarním stylu ubytování hostů se dají vydělat peníze.

Zájem je prý z řad široké veřejnosti

„Každý, kdo se dívá na webové stránky hotelu, tak si říká, že tam musí bydlet jen blázní. Ale není to

pravda, velký zájem mají o ubytování rodiny s dětmi. Ty se pak chlubí ve škole s fotografií svým spolužákům: 'Hele, koukni se, spal jsem v rakvi,‘“ říká Valentina Gennadisoová, manažerka hotelu.

Přestože v pokoji je rakví víc, v každé z nich může spát jen jeden člověk. Jde o klasické dvoumetrové rakve i s víkem, které se dá zavřít. "Jednu noc asi strávím s víkem dole. Asi z toho zešílím, ale ten zážitek určitě stojí za to,“ říká turista Adam Holliday.

Vědci vyfotografovali lidskou duši, jak opouští tělo

Ruskému vědci prof. Konstantinu Korotkovovi se za pomoci bioelektrografického fotoaparátu podařilo zachytit moment, kdy duše opouští tělo umírajícího člověka. Fotografie, pořízená metodou vizualizace uvolňovaného plynu, pokročilým postupem navazujícím na známou Kirlianovu fotografii, ukazuje, jak z těla postupně odchází životní síla.

Ruskému vědci prof. Konstantinu Korotkovovi se za pomoci bioelektrografického fotoaparátu podařilo zachytit moment, kdy duše opouští tělo umírajícího člověka. Fotografie, pořízená metodou vizualizace uvolňovaného plynu, pokročilým postupem navazujícím na známou Kirlianovu fotografii, ukazuje, jak z těla postupně odchází životní síla.

Ruskému vědci prof. Konstantinu Korotkovovi se za pomoci bioelektrografického fotoaparátu podařilo zachytit moment, kdy duše opouští tělo umírajícího člověka. Fotografie, pořízená metodou vizualizace uvolňovaného plynu, pokročilým postupem navazujícím na známou Kirlianovu fotografii, ukazuje, jak z těla postupně odchází životní síla.

Podle Korotkova nejdříve opouští životní síla (duše) hlavu a oblast pupíku. Nejdéle se naopak zdržuje v oblasti srdce a rozkroku. Korotkov také zaznamenal, že v případě násilné a neočekávané smrti lidský energetický systém zasáhne takový zmatek, že se duše vrací zpět do těla i po jeho smrti. Důvodem může být přebytek nevyužité energie.

V následujícím rozhovoru se prof. Korotkov důkladně zabývá energií lidského těla a způsoby, jak ji zvýšit.

Ruský fyzik prof. dr. Konstantin Korotkov, PhD., vědec s dlouholetou praxí ve výzkumu, se v současné době zaměřuje na energii živých organismů. Tu lze stručně popsat jako energii elektronů, měřitelnou v elektronvoltech, která se za pomoci v organismu obsažené vody přesunuje po těle. Důležitou roli v této cirkulaci energie hrají pojivové tkáně. Tyto přesuny, kontinuální pohyb energie, byly dobře známy už starým východním kulturám – známe výrazy jako meridiány a čakry. Nyní lze pohyb energie i zdokumentovat za pomoci různých metod, k nimž patří sledování změn tělesné teploty nebo uvolňování fotonů / elektronů organismem. Korotkov nicméně tvrdí, že energetické „cesty“ nejsou přímo dané. Sice je průchod energie pravděpodobnější v určitých místech, ale vše závisí na stavu jedince a časovém cyklu, v němž se právě nachází. Lidský organismus podléhá více energetickým cyklům: dennímu, měsíčnímu, ročnímu a 11letému.

Pomocí metody sledování „výstupu“ elektronů a fotonů, stimulovaného prostřednictvím elektromagnetického pole, lze měřit energii prakticky čehokoli, počínaje různými výrobky přes vodu, kameny a rostliny až k živočišným tělům včetně toho lidského.

Korotkov například zaznamenal, že značný vliv na energetickou bilanci našeho těla má voda, kterou pijeme. Za „dobrou“ vodu označuje pouze vodu z přírodního zdroje (pramene) bez obsahu znečišťujících látek a s vyrovnaným poměrem minerálů. Důležité je též, aby byla voda tzv. strukturovaná. Je-li voda vystavena značnému pohybu, vznikají v ní aktivní radikály. Jejich existence sice trvá extrémně krátkou dobu, ta však dostačuje k tomu, aby na atomech/molekulách minerálů vznikly shluky s krystalickou strukturou. Taková voda je tělem daleko lépe přijímána, neboť naše tělní tekutiny včetně krve jsou také strukturované. Voda z vodovodního řádu by podle Korotkova měla doma projít následujícím procesem: filtrování (mechanické, reverzní osmóza Korotkov výslovně nedoporučuje, protože narušuje strukturu vody), tzn. první krok papír (mechanické nečistoty), druhý krok uhlí, třetí krok tkanina z mikrovláken; pak až by měl nastoupit přístroj, který se postará o vytvoření žádoucích struktur ve vodě. Dobrá voda je pro energizaci těla naprosto zásadní.

Dále se prof. Korotkov zabýval potravinami a zjistil, že kvalita amerických (a nejspíš nejen amerických) potravin v obchodních řetězcích je katastrofální. Samozřejmě doporučuje čerstvé potraviny z ověřených zdrojů (nikdy ne GM) a v nouzi, tedy není-li po ruce nic lepšího než supermarket, ovoce a zeleninu aspoň očichat a vyřadit vše, co není vůbec nijak cítit. Čich je podle Korotkova zásadním a velice podceňovaným smyslem, který na rozdíl od zvířat využíváme pouze nepatrně. Má přímý vliv na organismus: ucítíme-li vůni určitého pokrmu, organismus se připraví na trávení určitých látek v něm obsažených. Syntetické vůně tělo jen matou. Čichové vjemy přijímáme nepřetržitě, ale uvědomujeme si jen malé procento z nich. Známe je též provázání čichu s pamětí. Takže pokud dotyčný kus ovoce / zeleniny voní, je v něm „něco ze země“, tedy životní energie. I pak se kvalita samozřejmě různí.

Zásadní je též vliv vzduchu, a to konkrétně negativních iontů. Korotkov se odvolává na Čiževského pokusy ze 40. a 50. let, kdy Čiževskij umístil dvě skupiny krys do dvou vzduchotěsných klecí. Do jedné klece byl přiváděn vzduch bez negativních iontů, do druhé vzduch jimi obohacený. Krysy v druhé kleci žily třikrát déle. V Rusku je prý o vlivu negativních iontů docela slušné povědomí. Generátory negativních iontů se používají v některých zdravotnických zařízeních a firmách. Optimální je použít kombinovaný přístroj – tedy zvlhčovač vzduchu spojený s generátorem negativních iontů. Vlhkost vzduchu je pro účinek těchto iontů nezbytná. U tématu vzduchu se prof. Korotkov zmiňuje i o zvláštní vlastnosti borovic. Ty prý dokážou vyrobit nepoměrně více aktivního / nabitého kyslíku než jiné rostliny.

Prof. Korotkov se zabýval také vlivem mobilních telefonů na energetický stav našeho těla. Jeho tým měřil energetické pole dvou skupin dobrovolníků – všichni měli mobil u hlavy, někteří zapnutý, jiní vypnutý. Byl zjištěn významný rozdíl mezi oběma skupinami, ale i mezi konkrétními jednotlivci. 10% sledovaných osob reagovalo na záření z mobilu velmi citlivě. U všech „dopad“ 10minutového rozhovoru přetrvával další půlhodinu až hodinu. Korotkov za účelem snížení tohoto efektu doporučuje používat modernější typ přístroje, protože emituje méně záření a používá vyšší, méně škodlivou frekvenci. Každopádně se vyplatí používat handsfree a uchovávat mobil mimo tělo (pro ženy ideálně v kabelce), nebo alespoň mimo důležité orgány. Takže mobil nejen že nepatří k hlavě, ale ani do náprsní kapsy!

Korotkov cestuje po celém světě a měří energetické otisky různých míst, vrcholů hor, rostlin atp. Speciálně se zaměřuje na místa, která bývají označována jako „svatá“. Jeho měření potvrzují, že tato místa disponují skutečně specifickými energetickými vzory. Vysokou energii se svým týmem naměřil například v kláštrech na dálném severu Ruska. Naproti tomu z Macchu Picchu si vzhledem ke konstantnímu pohybu velkého množství turistů žádné relevantní výsledky neodnesl. Lidské energie, zvláště pokud je na místě větší množství lidí, představují pro měření významný rušivý faktor.

Korotkovovy pokusy s elektrofotonovým fotoaparátem potvrzují, že pokud se lidé vzájemně setkají s nějakým silným záměrem či citem jako je láska nebo nenávisť, silně ovlivňují jeden druhého, aniž by si toho byli vědomi. To dosvědčuje i pokus s „pohledem zezadu“, kdy se na sledovanou osobu zezadu vždy díval buďto cizí nebo spřízněný člověk (např. snoubenka / snoubenec). Na energetických změnách sledovaného bylo zřejmé, že „cítil“, zda se na něj dívá cizí člověk nebo člověk blízký. Je bez pochyb, že se navzájem na energetické úrovni ovlivňujeme. Negativními emocemi neškodíme jen sami sobě, ale bohužel i ostatním. Naštěstí ten samý zákon platí i pro pozitivní emoce, jimiž se vzájemně „dobýváme“.

<http://slovensko.co.uk>

Tip na výlet

Erik Gunnar Asplund. Švédský Plečnik a jeho neobyčejný hřbitov v lese

Budete-li cestovat do Stockholmu, nezapomeňte si zajet na jeho předměstí a navštívit lesní hřbitov od významného švédského architekta Asplunda. Tento areál patří k nejpůsobivějším architektonickým dílům, která jsem kdy viděl.

Jen málokde jsem se setkal s tak impozantním místem, jako je lesní hřbitov ve švédské metropoli Stockholmu. Přiblížit se mu může snad jen areál finského Hvitträsku nebo Plečnikovy zahrady Pražského hradu, které jsou obdobnou směsí přírodní scenerie a drobné architektury, tvořící dokonalý souzvuk.

Skandinávské hřbitovy se od těch našich dost výrazně liší. Působí prostě a krásně splývají s přírodním prostředím. Mezi letitými stromy roste tráva a v té jsou rozmístěny toliko malé, tvarově jednoduché náhrobní desky s nápisy, chybí tedy horizontální kamenná deska nebo obruba a květinové záhonky, pískové plochy nebo oblázky. Květiny se pak dávají do váz přímo k náhrobnímu kameni. Přesto je výsledný dojem velmi

podmanivý a svým způsobem vlastně i monumentální, protože staré stromy působí vzcně. Takový je i stockholmský centrální hřbitov. Ten je doplněn o obřadní síň s velkou předsíní na mohutných sloupech či krematorium. Po celém areálu je rozmístěna řada dalších drobných staveb – kaplí, kontemplačních míst, ale i pragmatických objektů hřbitovní správy nebo domků určených zahradníkům.

Rovinatému terénu ve vstupní partii hřbitova dominuje nízký pahorek, osázený několika mohutnými listnáči. Mezi ním a obřadní síní je jezírko. Jedinou výraznou dominantou celého areálu je mohutný černý kovový kříž umístěný v trávě nedaleko krematoria. Jeho

silueta se promítá do celé krajinné kompozice. Procházíte-li hřbitovem, který je od roku 1994 zapsán v Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO, objevujete stále nová a nová místa s množstvím pečlivě provedených detailů. Celková rozloha lesního areálu činí 102 hektary a hřbitov je druhý největší ve Švédsku (nachází se tu přes sto tisíc hrobů, ze známých osobností je zde pohřbena například herečka Greta Garbo).

Mnohá zastavení připomenou dílo slovinského architekta Jožeho Plečnika a jeho slavný hřbitovní areál Žale v Lublani, budovaný o něco později. Slovinec však neměl k dispozici takový prostor a hlavně obdobnou přírodní scenerii. Neobyčejný hřbitovní komplex Skogskyrkogarden vznikl po etapách v letech 1914 až 1940 podle projektu nejvýznamnějšího švédského moderního architekta Erika Gunnara Asplunda, nazývaného někdy také švédský Plečnik.

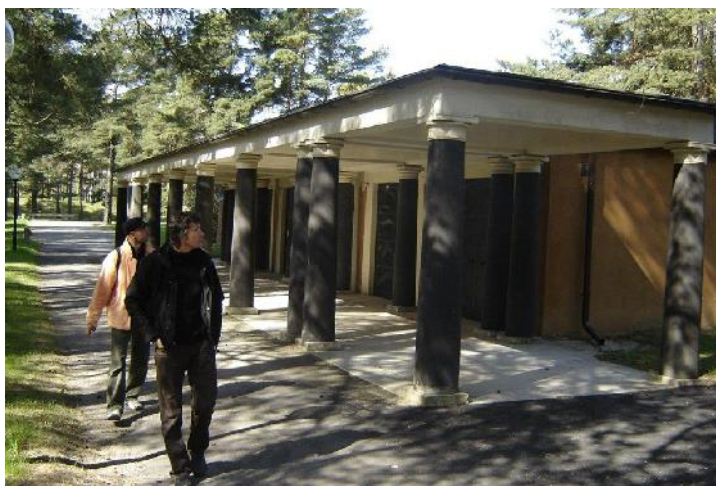
Knihovna ve válci

Asplund se narodil 22. září 1885 ve Stockholmu. Ve dvacátých letech se stal představitelem moderního klasicismu, postupně však přešel k avantgardě. Jeho nejslavnější stavbou se stala budova knihovny Stadsbibliotek ve švédské metropoli ve tvaru velkého válce vystupujícího z mohutného hranolu. Inspirací

byl návrh francouzského klasicistního architekta Clauda Ledoux (Rotonde de la Villette v Paříži), Asplund ovšem redukoval klasické tvarosloví na minimum a nechal působit hladké, nečleněné plochy. Budova z let 1922–1928 byla také první evropskou stavbou tohoto typu, která – po vzoru moderních amerických knihoven – umožňovala čtenářům přímý přístup ke knihám v policích na stěnách rotundy (komplex byl později doplněn o další objekty a v roce 2006 byla vysána soutěž na jeho přístavbu, dosti radikální projekt skleněné věže německé

architektky Heike Hanadové však vyvolal polemiku a zůstal zatím neproveden). Knihovna přinesla svému autorovi světové uznání.

Asplund velmi silně ovlivnil i tvorbu světově známého finského architekta Alvara Aalta, u nás byl zase jeho projekty inspirován Kamil Roškot, který vytvářel obdobně velkorysé koncepty. V roce 1930 se ve švédské metropoli konala světová výstava, pro niž Asplund navrhl některé pavilony ve funkcionalistickém stylu v intencích švýcarského architekta a teore-

tika Le Corbusiera.

Vynikající byl objekt Restaurant Paradise a vstupní pavilon se subtilní skeletovou ocelovou konstrukcí, pásovými okny s bílými parapety a slunečními terasami. V letech 1935–1937 projektoval také dostavbu klasicistní radnice ve druhém největším švédském městě Göteborgu s noblesně řešenou vnitřní halou a řadu dalších staveb. Asplund působil rovněž jako profesor architektury Královského technologického institutu ve švédské metropoli. Zemřel v roce 1940.

Zdeněk Lukeš, Lidové noviny

Akademie – VOŠ, Gymnázium a SOŠUP Světlá n. S.

Sázavská 547, Světlá nad Sázavou

*pořádá v rámci projektu UNIV3, který je spolufinancován Evropským sociálním
fondem*

a státním rozpočtem ČR,

rekvalifikační program

69 – 020 – M PORADCE PRO POZŮSTALÉ

Vstupní požadavky: maturitní zkouška

*Rekvalifikační vzdělávací program je vytvořen v plném souladu
s kvalifikačním*

*a hodnotícím standardem profesní kvalifikace, který je uveden v Národní
soustavě kvalifikací.*

Program se skládá z těchto částí:

Rozvíjení účinné komunikace, podpory a doprovázení pozůstalých

Orientace v hodnotovém kontextu poradenství pro pozůstalé

Aplikování základních principů poradenství pro pozůstalé na truchlící klienty

Usnadňování procesu truchlení

Aplikování základních zásad pohřbívání v poradenství pro pozůstalé

Charakterizování osobnosti poradce pro pozůstalé

Termín: říjen 2013 – květen 2014, v odpoledních hodinách, příp. o víkendu

*V rámci pilotního ověřování je program **bezplatný**.*

Program je ukončen závěrečnou zkouškou.

*Při splnění všech požadavků obdrží absolvent **Osvědčení o profesní kvalifikaci**.*

Zájemci, hlaste se na tel. č. 569 729 251, 774 070 672,

Mail: medova@akademie-svetla.cz, koterova@akademie-svetla.cz

Níže zveřejňujeme dopis, zaslaný šéfredaktorovi Přílohy Lidových novin, který je reakcí na výše zmíněný článek (viz str. 1)

Pan
Dalibor Balšínek
Šéfredaktor přílohy LN
Anděl Media Centrum
Karla Engliše 519/11
150 00 Praha 5 - Smíchov

V Ostravě, dne 21. října 2013

Vážený pane šéfredaktore,

obracíme se na Vás jménem Sdružení pohřebnictví v ČR, které zastupujeme.

Naše sdružení bylo zaregistrováno již v roce 1990 jako dobrovolné sdružení fyzických a právnických osob, působících v oboru pohřebnictví a příbuzných oborech s působností na území ČR. V současné době zastupuje toto sdružení cca 140 subjektů, jejichž činnost s pohřebnictvím souvisí (jedná se o provozovatele pohřebních služeb, krematorií, hřbitovů, výrobce rakví, pohřebních vozů apod.)

Po celou dobu naší existence usilujeme o zvyšování úrovně služeb poskytovaných v pohřebnictví. Jako příklady uvádíme:

- podíleli jsme se na vzniku Zákona o pohřebnictví č. 256/2001 Sb.,
- organizujeme odborné kurzy a semináře pro řečníky, obřadníky,
- podílíme se na organizaci mezinárodního veletrhu pohřebnictví,
- spolupracujeme s Ministerstvem pro místní rozvoj na přípravě dílčích a úplných kvalifikací pro různé činnosti v pohřebnictví (hrobník, poradce pro pozůstalé apod.),
- ve spolupráci se Střední školou ve Světlé nad Sázavou organizujeme a technicky zajišťujeme specializovanou odbornou přípravu pro žadatele o koncesi v pohřebnictví,
- ve stejné škole zajišťujeme odbornou část dálkové studia „Technický provoz v pohřebnictví“,
- spolupracujeme s dalšími pohřebními svazy v rámci Evropské federace pohřebních služeb (EFFS).

Kromě výše uvedeného vyvíjíme mnoho dalších aktivit pro zvyšování úrovně pohřebnictví v České republice.

Můžeme konstatovat, že úroveň nabízených a poskytovaných služeb v oblasti pohřebnictví nejen u našich členů je na vysoké úrovni a snese srovnání s většinou evropských států.

Velmi nás mrzí, že dne 20. 9. 2013 otiskl deník Lidové noviny v příloze článek Přátelé smrti.

Členové představenstva Sdružení pohřebnictví v ČR na svém zasedání zmíněný článek prostudovali a došli k následujícím závěrům:

- mnoho údajů, které zde uvádíte, není pouze nepřesných, ale jsou nepravdivé a zavádějící,
- rovněž použité fotografie nejsou aktuální, ale nejméně 10 roků staré (např. fotka pana Mlčocha),
- je poněkud s podivem, že v článku vydaném v roce 2013 popisujete, jak sám uvádíte, stav na začátku devadesátých let minulého století.

Váš deník jsme až doposud považovali za seriózní periodikum, podobnými články však začínáte inklinovat k bulvárním plátkům.

Jen pro upřesnění několika skutečností:

- žádný zemřelý se v kremační peci nevztýčí, natož aby se někomu díval do očí (spalovací komora kremační pece je uzavřena),
- není pravda, že při privatizaci o krematoria nikdo nestál, zpracovávali jsme privatizační projekty, většina měst si je ale ponechala ve vlastnictví,
- provozovateli nebo vlastníky krematorií jsou lidé s dlouhou praxí se středoškolským a mnohdy s vysokoškolským vzděláním, v žádném případě to nejsou žádní opilci,
- každý provozovatel krematoria musí mít při základním vzdělání 10 let praxe, při vyšším alespoň 3 roky praxe,
- pan Mlčoch již 4. rok nezkouší u maturit - jen pro upřesnění, zmiňovaný předmět se nazývá „Technický provoz v pohřebnictví“,
- Vámi zmiňovaná otázka č. 16 se jmenuje „Výkop hrobu, úprava hrobky, hrobové místa“ a obsahuje 3 strany textu formátu A4 – nikoliv Vámi popsané smyšlenosti,
- není pravda, že posluchači zdejší školy provozují pohřební služby a potřebují maturitu, mnohdy obor studují jen ze zájmu nebo kvůli maturitě,
- zákon o pohřebnictví přesně definuje požadavky na provozovatele v pohřebnictví - žádná EU nic podobného nepožaduje a nemůže požadovat,
- výrazy jako „funerál, mrtvola“ apod. jsou hanlivé a urážející.

Vzhledem k tomu, že problematika pohřebnictví je veřejností vnímána velmi citlivě, byla by vhodná v případě podobných článků na toto téma konzultace se sekretariátem Sdružení pohřebnictví, který je vám s pravdivými informacemi na požádání k dispozici.

Výše uvedený článek rozhodně nepřispěl čtenáři k objektivnímu a reálnému pohledu na dění kolem posledních věcí člověka. Pracovníky v pohřebnictví a jejich nelehkou práci zlehčil a znevážil.

S pozdravem

Pavel Cajzl
Předseda
Sdružení pohřebnictví v ČR

TISKOVÁ ZPRÁVA

Praha, 4. října 2013

Autor: Jana Hynková, předsedkyně Tobit, o. s.

K pohřbívání dětí zemřelých před porodem vzniklo občanské sdružení

Praha – Vzhledem k současnému nedůstojnému zacházení s těly mrtvě narozených dětí včetně plodů po potratu a jejich nepietní likvidaci ve spalovnách zdravotnických zařízení v České republice vzniklo v září letošního roku nové občanské sdružení.

„Vzniklo spontánně na základě negativních zkušeností několika rodičů se současnou praxí. Jeho členové jsou přesvědčeni, že s těly dětí zemřelých před porodem by mělo být nakládáno se stejnou pietou jako s každým mrtvým lidským tělem. Pozůstalým rodičům by mělo být umožněno vydání těl jejich dětí k pohřbení, pokud o to požádají. Na Vinohradském hřbitově v Praze chce sdružení pohřbívat do hrobu č. 119 děti zemřelé před porodem, jimž nikdo pohřeb nevypravil, aby nedocházelo k jejich hromadné nedůstojné likvidaci v režimu anatomicko-patologického odpadu,“ uvedla předsedkyně nové iniciativy Jana Hynková.

Nově vzniklé občanské uskupení tak chce vyvíjet činnosti směřující k podpoře pohřbívání mrtvě narozených dětí a plodů po potratu a k prosazování společných zájmů členů. To je podle Hynkové jeho cílem.

K jeho dosažení usiluje Tobit, o. s. především o zajištění člověka hodného, slušného a důstojného zacházení s dětmi zemřelými před porodem a dále o:

- zabezpečování pomoci při přípravě pohřbu dětí zemřelých před porodem podle potřeb rodičů
- vypravení pohřbu dětí zemřelých před porodem slušným způsobem v souladu se zákonem o pohřebnictví a podle místních zvyklostí v případě, kdy o jejich pohřbení dobrovolně nemá během zákonné lhůty nikdo zájem
- obyčejný, empatický rozhovor, který neotvírá hluboká traumata, ale pomáhá rodičům uvědomit si situaci a jemně je připravuje na další stadia smutku, protože pohřbením dítěte zemřelého před porodem hlavní práce se smutkem teprve začíná
- prosazení možnosti volit mezi pohřbením dětí zemřelých před porodem (legalizace pohřbívání žehem nebo v rakvi do hrobu/hrobky v České republice) nebo jejich hromadnou likvidací ve spalovně zdravotnického zařízení
- součinnost při jednání s poskytovatelem zdravotní služby, porodnicí, patologií, provozovatelem spalovny, pohřební služby, krematoria či pohřebiště a úřady při zařizování nezbytných úkonů spojených s pohřbem nebo likvidací dětí zemřelých před porodem.

K iniciativě se na prvním ustavujícím setkání 28. září přihlásilo 16 podporovatelů a další pozitivní ohlasy na vznik sdružení se objevují i na sociálních sítích. Do konce tohoto měsíce chce sdružení zprovoznit i internetové stránky www.tobit.cz.

„Prvním krokem by mělo být navázání úzké spolupráce s vybranými poskytovateli zdravotních služeb, porodnicemi a neonatologickými centry, neboť i některé zaměstnance těchto subjektů trápí dlouhodobě neřešený problém likvidace malých tělíček v nemocničních spalovnách odpadů,“ uvedla na závěr Jana Hynková.

Identifikační údaje a kontakty

název:	Tobit, o. s.
sídlo:	Praha 1 - Josefov, Široká 64/12, PSČ 11000
právní forma:	Občanské sdružení
datum vzniku:	19. září 2013
IČ:	02127989
číslo účtu:	2900479810/2010
email:	tobit@email.cz
web:	http://www.pohrebiste.cz/stranky/archiv/projekt/tobit/tobit.htm
mobil :	736621984
předsedkyně:	Jana Hynková

Informační zpravodaj - Občasník Sdružení pohřebnictví v ČR, vydává sekretariát Sdružení pohřebnictví v ČR, Prokopa Velikého 29, 703 00 Ostrava-Vítkovice, Tel./fax: 596 614 562, e-mail: info@pohrebnictvi.cz, www.pohrebnictvi.cz. Členům Sdružení pohřebnictví v ČR je tento zpravodaj zasílán bezplatně.